

34311

ม.431ก

ธ.3

การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาฉัษยการ
ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปริญญาโท

ของ

มาติน เสงคระกุล

29 ต.ค. 2539

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

มีนาคม 2529

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

B. 50198

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานีพจนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล หวังพานิช)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล หวังพานิช)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์สำอางค์ งามวิชา)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพจนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริญา พูลสุวรรณ)

วันที่ 8 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2539

ประกาศขอบคุณ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จได้เพราะได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล หวังพานิช ซึ่งเป็นประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท และ รองศาสตราจารย์สำอางค์ งามวิชา ที่ได้กรุณาสละเวลาและให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้วิจัยขอกราบ ขอพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอพระคุณ รศ.ชูศรี วงศ์รัตนะ ผศ.ทองหล่อ วิภาวิน ดร.ประนอม อุตกฤษฎี อาจารย์พัชรี สว่างทรัพย์ อาจารย์ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบสอบถาม

ขอขอพระคุณผู้บริหารของกรมอาชีวศึกษาทุกท่านที่สนับสนุนและให้กำลังใจ รวมทั้งครู-อาจารย์ ที่มีส่วนในการเก็บรวบรวมข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมการศึกษาทุกท่านที่ไม่อาจกล่าวนามได้หมดในความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำปริญญาโทฉบับนี้มาตลอด

คุณค่าและประโยชน์จากปริญญาโทฉบับนี้ ขอมอบเพื่อบุชาพระคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ ผู้พระคุณ

มาคิน เสงคระกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ภูมิหลัง..... 2
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า..... 6
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า..... 6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า..... 7
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ..... 8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 11
	ความหมายของการอาชีวศึกษา..... 11
	ความสำคัญของการอาชีวศึกษา..... 12
	อำนาจหน้าที่ของกรมอาชีวศึกษา..... 14
	การศึกษาระดับวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ..... 16
	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ..... 20
	หลักการ..... 20
	จุดหมาย..... 21
	หลักเกณฑ์การใช้..... 22
	ประเภทวิชาพาณิชยกรรม..... 24
	ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ..... 25
	โครงสร้าง..... 26

การบริหารงานวิชาการ.....	27
ความสำคัญของการบริหารวิชาการ.....	28
ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ.....	30
หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร.....	33
หลักสูตร.....	33
องค์ประกอบหลักสูตร.....	34
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน.....	37
การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	41
การนิเทศการศึกษา.....	41
การพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	44
การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้การสอน.....	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
ลักษณะเครื่องมือ.....	56
วิธีการสร้าง.....	57
การตรวจสอบ.....	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูล.....	62
เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูล.....	62
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	129
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	129
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	129
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	130
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	130
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	132
การอภิปรายผล.....	137
ข้อเสนอแนะ.....	141
บรรณานุกรม.....	143
ภาคผนวก.....	151
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	163

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรผู้บริหารและครู-อาจารย์.....	55
2	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครู-อาจารย์.....	56
3	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรม อาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน เป็นรายด้านและรวมเฉลี่ยตาม ทัศนะของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ครู-อาจารย์ที่ ประสบความสำเร็จมาก ครู-อาจารย์ที่ประสบความสำเร็จน้อย.....	63
4	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน เป็นราย ด้านและรวมเฉลี่ย.....	64
5	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตรและ องค์ประกอบของหลักสูตร.....	65
6	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน.....	68

7	<p>คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการนิเทศและ พัฒนาบุคลากรทางการสอน.....</p>	70
8	<p>คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนการสอน.....</p>	73
9	<p>คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน เป็นรายด้าน และรวมเฉลี่ย โดยจำแนกตามทักษะของผู้บริหาร.....</p>	76
10	<p>คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตรและองค์ ประกอบของหลักสูตร โดยจำแนกตามทักษะของผู้บริหาร.....</p>	77
11	<p>คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน โดยจำแนกตามทักษะของผู้บริหาร.....</p>	80

12	คณะณเดเลีย ความเบียงเบงมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนชยการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการนิเทศและ พัฒนาบุคลากรทางการสอน โดยจำแนกตามทักษะของผู้บริหาร.....	82
13	คณะณเดเลีย ความเบียงเบงมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนชยการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนการสอน โดยจำแนกตามทักษะของผู้บริหาร.....	85
14	คณะณเดเลีย ความเบียงเบงมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนชยการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน เป็นรายด้าน และรวมเดเลีย โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์.....	88
15	คณะณเดเลีย ความเบียงเบงมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนชยการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตรและองค์ ประกอบของหลักสูตร โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์.....	89
16	คณะณเดเลีย ความเบียงเบงมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนชยการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์.....	92

17	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยกรรม ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการนิเทศและ พัฒนาบุคลากรทางการสอน โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์.....	94
18	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยกรรม ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนการสอน โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์.....	97
19	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยกรรม ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน เป็นรายด้าน และรวมเฉลี่ย โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก...	100
20	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยกรรม ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตรและองค์ ประกอบของหลักสูตร โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก	101
21	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยกรรม ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก.	104

22	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการนิเทศและ พัฒนาบุคลากรทางการสอน โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์ สอนมาก.....	106
23	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนการสอน โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์ สอนมาก.....	109
24	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน เป็นรายด้าน และรวมเฉลี่ย โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย...	113
25	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษการ ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตรและ องค์ประกอบของหลักสูตร โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอน น้อย.....	114

26	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านกิจกรรมการ เรียนการสอน โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์ที่ประสบการณ้สอนน้อย...	117
27	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการนิเทศและ พัฒนาบุคลากรทางการสอน โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์ที่ประสบการณ้ สอนน้อย.....	119
28	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัย อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนการสอน โดยจำแนกตามทักษะของครู-อาจารย์ที่ประสบการณ้ สอนน้อย.....	122
29	เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา วิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง เหนือ ระหว่างผู้บริหารกับครู-อาจารย์.....	126
30	เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา วิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง เหนือ ระหว่างครู-อาจารย์ที่ประสบการณ้สอนมากกับครู-อาจารย์ที่ ประสบการณ้สอนน้อย.....	127

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือและกระบวนการสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความคิด รู้จักริเริ่มพัฒนาตนเอง ครอบครัวชุมชนตลอดจนประเทศชาติ โดยมนุษย์สามารถนำความรู้ที่นำมาใช้ประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ พร้อมทั้งสามารถปรับตัวและแก้ปัญหาที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นในสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยมีหลักการบนพื้นฐานแห่งความเข้าใจในเหตุและผล ความถูกต้อง ความดีงาม ความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การพัฒนาพลเมืองของประเทศใน 2 ด้าน คือ 1. ด้านคุณสมบัติของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมและมีความสามารถพื้นฐานหรือศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองและสังคมต่อไป 2. ด้านความสามารถในการประกอบอาชีพหรือเป็นกำลังแรงงานสำหรับพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต (กองวิชาการ. 2532 : 8)

การอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่ยึดถือจุดมุ่งหมายของการศึกษาดังกล่าวข้างต้น โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน พัฒนาตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ สอดคล้องต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ ดังที่ บรรจง ชูสกุลชาติ (2530 : 15) ได้กล่าวว่า การอาชีวศึกษา คือ การศึกษาเพื่อการอาชีพ การศึกษาที่ฝึกฝนอบรมคนให้ประกอบสัมมาอาชีพ เป็นการศึกษาที่ให้นักเรียนเรียนด้วยการกระทำจนเกิดความชำนาญและมีฝีมือให้รู้จักฝึกฝนอบรมตนเอง ปรับตนและพัฒนาตนเองไปอย่างต่อเนื่อง ในเรื่องของชีวิต ในเรื่องของการงานและในเรื่องของการอาชีพ ในปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเจริญทางเทคโนโลยีที่พัฒนาและก้าวหน้าตลอดเวลา การจัดการ

อาชีวศึกษาจึงต้องสอดคล้องและให้กันค้ำส่วภาวะเศรษฐกิจและสังคม ดังแผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ของกรมอาชีวศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา ทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ สามารถผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศในด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และบริการ โดยเน้นการให้ความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรมและการปลูกฝังนิสัยในการทำงาน เพื่อการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข ภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข พร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการวิเคราะห์วิจัย การบริการวิชาชีพชุมชน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรม (กรมอาชีวศึกษา. 2535 : 44)

กรมอาชีวศึกษามีหน้าที่จัดการด้านการอาชีวศึกษาให้เป็นไปตามแผนพัฒนาอาชีวศึกษา โดยใช้หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดแนวทางของการศึกษาด้านวิชาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือใช้ชื่อย่อว่า "ปวช." เป็นหลักสูตรเบื้องต้นของการอาชีวศึกษา รั้งผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญหรือเทียบเท่า เข้าเรียนและฝึกอบรม 3 ปี ในบรรดาประเภทวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรนี้ประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีผู้สนใจและเข้าเรียนมาก ดังสถิติใน พ.ศ. 2533 กรมอาชีวศึกษา กำหนดเป้าหมายรั้งผู้เข้าเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 47,540 คน รั้งผู้เข้าเรียนจริงจำนวน 48,308 คน พ.ศ. 2534 กำหนดเป้าหมายรั้งผู้เข้าเรียนจำนวน 48,000 คน รั้งผู้เข้าเรียนจริงจำนวน 52,364 คน (กรมอาชีวศึกษา. 2535 : 15) และใน พ.ศ. 2539 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 7 ได้มีเป้าหมายรั้งผู้เข้าเรียนจำนวน 61,502 คน (กรมอาชีวศึกษา. 2535 : 52) และกรมอาชีวศึกษาได้ดูแลเอาใจใส่หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพตลอดเวลาด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และมีให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษาของชาติ จึงได้มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ ให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงาน โดยสอดคล้องกับการขยายตัวของธุรกิจ แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดังนี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2520 เป็นหลักสูตรที่ใช้ระยะเวลาศึกษา 1 ปี ต่อจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางวิชาชีพ มีความรู้

ความสามารถเพียงพอที่จะออกไปประกอบอาชีพได้ (ธงชัย สุวณัฒน์เมธินทร์. 2534 : (1))

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 เป็นหลักสูตรที่ใช้แทนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2520 เนื่องจากการศึกษาทางวิชาชีพนั้นควรรีใช้เวลาในการศึกษาอย่างน้อย 3 ปี จึงจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทางด้านวิชาชีพเพียงพอ หลักสูตรนี้ได้รับผู้จบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าเข้าศึกษาต่อ 3 ปี หรือ 6 ภาคเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยและเพื่อฝึกอบรมให้เห็นความรู้ ทักษะ เจตคติและวัฒนธรรมอันเป็นแนวทางที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ โดยตรง (กรมอาชีวศึกษา. 2528 : 1)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 เป็นหลักสูตรที่ใช้แทนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ซึ่งมีผลการประเมินหลักสูตรว่าผู้สำเร็จการศึกษาไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตรง ตามความต้องการของตลาดแรงงานหรือเจ้าของสถานประกอบการและมีการว่างงานโดยเฉลี่ยร้อยละ 26 ประกอบกับรัฐบาลประกาศนโยบายในการปรับแผนพัฒนาประเทศ โดยให้ปรับปรุงการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับภาวะการมีงานทำ (กรมอาชีวศึกษา. 2531 : 2) จึงได้มีการปรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2524 เป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2530 ขึ้นโดยปรับทั้งหลักการ จุดหมายโครงสร้าง ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนกว้างขวางยิ่งขึ้นและปรับระบบ 2 ภาคเรียน เป็น 4 ภาคเรียนค่อปี เพื่อให้การฝึกงานนอกสถานศึกษาได้ต่อเนื่อง 400 คาบ หรือ 1 ภาคเรียน (10 สัปดาห์) และเริ่มทดลองใช้ปีการศึกษา 2530 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ เมื่อครบระยะเวลาของหลักสูตร 3 ปีการศึกษา จึงได้สรุปผลการประเมินผลทดลองใช้ปรากฏว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน แต่ระบบ 4 ภาคเรียนค่อปีมีข้อดีมาก โดยเฉพาะทางด้านบริหาร จึงได้ปรับเป็น 2 ภาคเรียนค่อปี โดยไม่เปลี่ยนแปลงหลักการ จุดหมายและโครงสร้าง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ปรับปรุงมาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 เพราะยึดหลักการ จุดหมายและโครงสร้างเดิมทุกประการ เพียงแต่ปรับเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบ 4 ภาคเรียนค่อปี เป็น

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ปรับปรุงมาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 เพราะยึดหลักการ จุดหมายและ โครงสร้างเดิมทุกประการ เพียงแต่ปรับเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบ 4 ภาคเรียนคือปี เป็น 2 ภาคเรียนคือปีและปรับจำนวนสัปดาห์ในแต่ละภาคเรียนจาก 10 สัปดาห์ เป็น 20 สัปดาห์ ปรับยุบ รวมวิชาจาก 8 วิชาเป็น 4 วิชา ในสายเดียวกันปรับคาบเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้สอดคล้อง กับการเรียนต่อสัปดาห์ ส่วนการฝึกงานยังให้ฝึก 400 คาบ ต่อเนื่องในปีที่ 3 ภาคเรียนใดภาคเรียน หนึ่งไม่เปลี่ยนแปลง (ชงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์. 2534 : (2))

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) เป็นฉบับปัจจุบันที่ใช้ในสถานศึกษาทั่วประเทศที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อใช้หลักสูตรเป็นแนวทางใน การปฏิบัติงานทางด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและผู้อนุบัติการสอนในสถานศึกษานั้น ๆ เพราะหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดการเรียนการสอน การประเมินผลและ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษามุ่งความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยตัวหลักสูตรเปรียบเสมือนภาค ทฤษฎีที่กำหนดตัวเนื้อหารายวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับเนื้อหาและรายวิชานั้นเป็นหลัก สำคัญสำหรับการสอนจะเป็นการขยายและกระจายเนื้อหาไปสู่ผู้เรียน ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (ตันค์ ชรรณบำรุง. 2527 : 105) จะเห็นว่า วิชาการนั้นเปรียบดั่งหัวใจหรือสิ่งที่สำคัญของหลักสูตร และในการนำหลักสูตรไปใช้ คือ การบริหารด้านวิชาการเกี่ยวกับการเรียนการสอน การทำประมวล การสอน การทำโครงการสอน การทำแผนการสอน การทำคู่มือครู การใช้แบบเรียน การใช้หนังสือ อ่านประกอบ การใช้เอกสารหลักสูตร การวัดผล การบริการทางด้านเครื่องช่วยสอน การบริการ ด้านห้องสมุด การแนะนนวนงานต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ตันค์ ชรรณบำรุง. 2527 : 181) นอกจากนั้น การบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับหลักสูตร คือ การที่ผู้บริหารโรงเรียนและครู-อาจารย์ในโรงเรียนได้ศึกษาหลักสูตรอย่างละเอียด ทั้งความมุ่งหมาย ของการให้การศึกษาและเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แล้วนำหลักสูตรไปใช้หรือนำไปปฏิบัติให้ เกิดผลตามหลักสูตร (หวน พิณพันธ์. 2528 : 46)

จากการประเมินผลในแผนพัฒนาอาชีวศึกษา ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ของกรมอาชีวศึกษาในส่วนที่เป็นปัญหาและอุปสรรคบางประการโดยทั่วไปพบว่ามีความไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในการสอนอาชีวศึกษา เนื่องจากปัญหาในด้านงบประมาณและการหาแหล่งช่วยเหลือ ทำให้การจัดหา จัดซื้อเครื่องมือในการเรียนการสอนไม่เพียงพอและทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ด้านปัญหาทางการเงินงานของสถานศึกษา คือ ครู-อาจารย์ มีชั่วโมงสอนและภาระหน้าที่อื่นเสริมมาก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ขาดระบบการนิเทศในสถานศึกษาที่แน่นอน และต่อเนื่อง รายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรยังไม่เปิดกว้างพอที่นักเรียนนักศึกษาจะสามารถเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เป็นต้น (กรมอาชีวศึกษา, 2535 : 13-14) ปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการประเมินผล ซึ่งเป็นภาพรวมทั่วไป จะเห็นได้ว่า เกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาทั่วประเทศที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคหนึ่งที่มีสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษากระจายอยู่ทุกจังหวัด เพื่อจัดการการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาให้แก่ประชากรในภูมิภาคนี้ ให้ความรู้ ความสามารถออกไปประกอบอาชีพได้และเมื่อพิจารณาตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษาพบว่า มีเป้าหมายการพัฒนาเมืองในส่วนภูมิภาค โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางการบริการการค้า การคมนาคมขนส่งและการศึกษาของภาค จังหวัดอุดรธานีเป็นศูนย์กลางการค้าขายและบริการที่ติดต่อกับกลุ่มประเทศอินโดจีน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน) ให้เชื่อมโยงกับจังหวัดสกลนคร และจุดค้าขายชายแดนที่ท่าเสด็จ (จังหวัดหนองคาย) และท่าซำ (จังหวัดมุกดาหาร) ส่วนจังหวัดนครราชสีมาเป็นศูนย์กลางของภาค ซึ่งเชื่อมโยงกับพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกและเชื่อมโยงกับจังหวัดอุบลราชธานี ร้อยเอ็ด สุรินทร์ ตลอดจนจุดค้าขายชายแดนที่ช่องเม็ก จังหวัดอุบลราชธานี (กรมอาชีวศึกษา, 2535 : 41) ทำให้มีการขยายตัวทางธุรกิจการค้าและบริการมายังภูมิภาคนี้อย่างสูง จำเป็นต้องมีการศึกษาที่คุณภาพรองรับความต้องการแรงงานด้านวิชาชีพที่เพิ่มขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม มีการสนองตอบต่อความต้องการแรงงานด้านวิชาชีพของธุรกิจการค้าและบริการ

ของภูมิภาคนี้ จึงมีความสนใจศึกษาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรดังกล่าว เพื่อทราบสภาพการ
บริหารงานวิชาการ ตลอดจนศึกษากิจกรรมของผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ
ทั้งนี้ เพื่อนำผลที่ได้เป็นข้อมูลในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนาการบริหารงานวิชาการ สาขาวิชา
พลศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้สมบูรณ์ และ
มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา
พลศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในทัศนะของ
ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนมาก และ ครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์
สอนน้อย ด้านต่อไปนี้

- 1.1 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร
- 1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.3 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน
- 1.4 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา
พลศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างผู้บริหาร
กับครู-อาจารย์ และระหว่างครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนแตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาจะเป็นข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา วางแผน ปรับปรุงและ

พัฒนาการบริหารงานวิชาการของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในทัศนะของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนมากและครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนน้อย

2. เนื้อหา

การศึกษาค้นคว้ามุ่งศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านต่อไปนี้

2.1 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.3 การนิเทศและพัฒนามูลฐานทางการสอน

2.4 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2536 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 8 แห่ง คือ

- วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา

- วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์

- วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี
- วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

โดยมีผู้บริหารทั้งหมด 56 คน ครู-อาจารย์ทั้งหมด 292 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหารและครู-อาจารย์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา 5 แห่ง ซึ่งส่งมาจากประชากรทั้ง 8 แห่ง โดยประกอบด้วย ผู้บริหาร 35 คน ครู-อาจารย์ 198 คน

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

4.1 ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพของบุคลากรในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ซึ่งแบ่งเป็นผู้บริหาร ครู-อาจารย์ที่มีระยะเวลาประสบการณ์สอนมาก และครู-อาจารย์ที่มีระยะเวลาประสบการณ์สอนน้อย

4.2 ตัวแปรตาม คือ สภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบัญชีการ ในด้านต่อไปนี้

- 4.2.1 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร
- 4.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 4.2.3 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน
- 4.2.4 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง สภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง

ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านต่อไปนี้

1.1 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชา
พาณิชยการ ได้แก่ การวางแผนเพื่อใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การอบรมครู-อาจารย์เพื่อใช้
หลักสูตร การจัดครู-อาจารย์เข้าสอน การบริการหนังสือในห้องสมุด การบริการวัสดุอุปกรณ์ประกอบ
หลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน
เกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการ ได้แก่ การใช้สื่อการเรียนการสอน
การสอนซ่อมเสริม การฝึกงาน รวมถึงการจัดตารางสอนรายวิชาและการอุทิศตนให้กับการสอนของ
ครู-อาจารย์

1.3 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน หมายถึง กิจกรรมในการปรับปรุงการ
สอนของครู-อาจารย์ให้ดีขึ้น ได้แก่ การปฐมนิเทศครู-อาจารย์ใหม่ การนิเทศภายใน การจัดประชุม
การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การจัดหนังสือที่ช่วยสนับสนุนให้ครู-อาจารย์มีความรู้ทางวิชาการ การฝึก
งานดูงาน ศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิรวมถึงการค้นคว้าพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียน
การสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.4 การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการ
ประเมินค่าความเจริญก้าวหน้าของผู้เรียนต่อจุดประสงค์ของหลักสูตร ได้แก่ การจัดทำเครื่องมือวัดผล
การกำหนดเกณฑ์และระยะเวลา การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดผล การส่งเสริมให้ครู-อาจารย์
ความรู้ความสามารถในการวัดผล การนำผลที่ได้จากการประเมินหรือการวิเคราะห์ไปปรับปรุงการ
เรียนการสอน

2. วิทยาลัยอาชีวศึกษา หมายถึง วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 แห่ง คือ

- วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี
- วิทยาลัยอาชีวศึกษานาสารคาม
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

3. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่บริหารงาน ได้แก่ ผู้อำนวยการ วิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาบริหารธุรกิจ หัวหน้าแผนกวิชาการ บัญชี หัวหน้าแผนกวิชาการขายและการตลาด หัวหน้าแผนกวิชาการเลขานุการ หัวหน้าแผนกวิชา สัมพันธ์ธุรกิจ

4. ครู-อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ทางการสอนในรายวิชาต่าง ๆ สาขาวิชาพิเศษการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดย แบ่งเป็น

- 4.1 ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก คือ มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี
- 4.2 ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย คือ มีประสบการณ์ในการสอนไม่เกิน 10 ปี

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการอาชีวศึกษา

การอาชีวศึกษามีนักวิชาการให้ความหมายไว้อย่างต่าง ๆ ดังนี้

চার্জ บัวศรี (๒๕๐๖ : ๓๒๒-๓๒๓) ให้ความหมายว่า การอาชีวศึกษา คือ การศึกษาที่จัดไว้เพื่อเตรียมบุคคลให้สามารถประกอบอาชีพเป็นหลักฐานในอนาคตและเพื่อช่วยผู้ที่ประกอบอาชีพอยู่แล้วให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของตนหรือเปลี่ยนอาชีพใหม่ที่ดีกว่าเดิม

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๒๐ (๒๕๒๘ : ๑๐) ข้อ ๓๖ ให้ความหมายว่า การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่าง ๆ กัน ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ (๒๕๒๕ : ๘๙๙) ให้ความหมายว่า อาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาที่มุ่งไปในทางด้านฝีมือ

ถาวร สารวิทย์ (๒๕๒๘ : ๒) ให้ความหมายว่า การอาชีวศึกษา หมายถึงการศึกษาวิชาชีพต่าง ๆ ที่อาศัยความรู้ต่ำกว่าระดับหลังมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งรวมถึงการศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อผลิตกำลังคนตั้งแต่ระดับแรงงานทั่วไปจนถึงระดับแรงงานฝีมือ

ภิญโญ สาธร (๒๕๓๐ : ๒๕๓-๒๕๕) ให้ความหมายว่า การอาชีวศึกษา คือ การพัฒนาคนให้มีกิน มีใช้ มีอาชีพ พัฒนาประเทศให้อยู่ในสภาวะเศรษฐกิจที่ดีและมั่นคงได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (ม.ป.ป. : ๑) ให้ความหมายว่า การอาชีวศึกษามีความหมายกว้างขวาง อาจกล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาเพื่อเตรียมคนให้ออกไปทำงานมีอาชีพได้ ทั้งนี้ การศึกษาอาจเป็นการศึกษาเพื่อการอาชีพระดับสูง (Professional) หรือมิใช่การ

อาชีพระดับสูง (Non-Professional) ก็ได้

เชสเตอร์ (Chester. 1960 : 1555) ให้ความหมายว่า การอาชีวศึกษา คือ การศึกษาเพื่อประกอบอาชีพตามความพอใจของแต่ละบุคคลและเพื่อสนองความต้องการของสังคม อันเป็นการศึกษาเฉพาะที่แยกจากการศึกษาสามัญ

อีแวนส์ และเฮอร์ (Evans and Herr. 1978 : 48) ให้ความหมายว่า การอาชีวศึกษา เป็นการศึกษาก่ออย่างที่ทำให้บุคคลมีความสามารถในงานอาชีพกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมากกว่างานอาชีพอื่น ๆ เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ซึ่งไม่เหมือนกับคนอื่น ๆ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาด้านวิชาชีพ โดยมีรัฐสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และฝึกฝนฝีมือในระดับแรงงานทั่วไปจนถึงระดับแรงงานฝีมือสามารถออกไปประกอบอาชีพตามความถนัดของตนได้ตรงกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน

ความสำคัญของการอาชีวศึกษา

การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีพของมนุษย์ เป็นวิชาชีพที่นำไปประกอบเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ โดยสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของเศรษฐกิจและสังคม เป็นการสร้างความเจริญก้าวหน้าให้ทัดเทียมกับอารยประเทศ การศึกษาด้านอาชีวศึกษาจึงเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่ช่วยพัฒนากำลังคนให้เป็นไปในทางเดียวกันกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังทัศนะต่าง ๆ ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการอาชีวศึกษา ดังนี้

วิเวก ปางพุทธิพงศ์ (2520 : 18) ได้ให้ทัศนะว่า หากประเทศไทยปรารถนาที่จะพัฒนาเศรษฐกิจและการอุตสาหกรรมของประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ปรารถนาที่จะเพิ่มผลผลิตในด้านต่าง ๆ ของประเทศในอัตราที่เหมาะสมกับความต้องการทั้งภายในและภายนอกประเทศ สามารถแข่งขันได้ทั้งราคาและคุณภาพ ปรารถนาที่จะให้มีการคิดค้นและใช้ทรัพยากรของประเทศอย่างถูกต้องประหยัดและมีประสิทธิภาพ ปรารถนาที่จะแก้ปัญหาการว่างงานของคนไทย ปรารถนา

ที่จะให้เขาวางมือสระเสวรีที่จะเลือกวิถีชีวิตของตนในการประกอบสัมมาอาชีพจะตามความต้องการ ความ
ความถนัดของตนเองแล้ว เรามีความจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องทำการปรับปรุงและขยายการอาชีวศึกษา
ของประเทศชนิดแข่งกับเวลาโดยรีบด่วนที่สุด

พงษ์ศักดิ์ วรุตนาโรสด (2525 : 107) ในทัศนะว่า การอาชีวศึกษาอาจถือว่าเป็นสิ่ง
จำเป็นสำหรับทุกคน เพราะทุกคนต้องทำมาหาเลี้ยงชีพ การหาเลี้ยงชีพจำเป็นต้องมีวิชาชีพ การศึกษาหา
ความรู้ความชำนาญเพื่อการประกอบอาชีพเรียกว่า "อาชีวศึกษา" การอาชีวศึกษาในขณะโดยขณะหนึ่ง
ย่อมขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางเศรษฐกิจและความเจริญก้าวหน้าของสังคมของประเทศนั้น ๆ กล่าวคือ ใน
สังคมศักดาบรรพการถ่ายทอดวิชาชีพดำเนินไปโดยบิดามารดาหรือคนในกลุ่มในสังคมเกษตรกรรม เมื่อ
บ้านเมืองเจริญขึ้น การวิชาชีพเริ่มมีความสำคัญขึ้น มีการฝึกฝนจากบิดามารดาบางส่วนและบางส่วน
ได้รับการศึกษาจากโรงเรียน ในสังคมอุตสาหกรรมมีความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ความ
ก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะเกิดปัญหาทางอาชีพและความต้องการผู้ประกอบอาชีพใน
ด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น การเตรียมบุคคลเพื่อประกอบอาชีพต่าง ๆ จะเพิ่มความจำเป็นและความต้องการ
ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ การเลือกอาชีพที่เหมาะสมของแต่ละบุคคล นอกจากจะเป็นประโยชน์แก่
ตัวเองแล้ว ยังนับว่าเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอีกด้วย

วิญญู สาธร (2530 : 253) ได้ให้ทัศนะว่า การอาชีวศึกษา จัดเป็นเป้าหมายหลักของ
แผนการศึกษาแห่งชาติ เพราะแผนการศึกษาเน้นเป็นพิเศษทุกชั้นตอน โดยหวังว่าการอาชีวศึกษาจะ
แก้ไขภาวะแร้นแค้นของปวงชนชาวไทยได้ หวังว่า ปัญหาอาชญากรรมจะลดลงไป ปัญหาการหลอกลวง
หญิงจะลดลงไปและการพัฒนาประเทศจะบรรลุผลสำเร็จในเวลาอันรวดเร็ว เพราะการศึกษา คือ
การพัฒนาคนและการอาชีวศึกษาคือการพัฒนาคนในวัยกิน มีใช้ มีอาชีพและพัฒนาประเทศให้อยู่ในสถานะ
เศรษฐกิจดีและมั่นคงได้

สำราญ ถาวรายุสม์ (2530 : 46) ในทัศนะว่า การศึกษาเพื่ออาชีพในสังคมไม่ใช่การ
จัดการศึกษาเพื่อการศึกษาย่างเดียว ต้องถือว่าการจัดการศึกษาเพื่อสังคม เพื่อให้เกิดมีงานทำแล้ว
จึงจะยุติกันดี ไม่ใช่เน้นจัดการศึกษาเพื่อความรู้ตามอุดมการณ์ของการศึกษาอย่างเดียวมากเกินไป

เพราะว่า คนทุกคนในปัจจุบันนี้ต้องเน้นเรื่องอาชีพเป็นหลัก การจัดการศึกษาในปัจจุบันนี้ เมื่อเราเน้นเรื่องเพื่ออาชีพ และนำไปสู่การอยู่ดีกินดีแล้วก็จะเกิดการบูรณาการทั้งหลายต่อไปภายหลังได้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอีกด้วย

ปรีชา ทัฬหะกุล ณ อยุธยา (ม.ป.ป. : 176) ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดอาชีวศึกษาว่า การจัดอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการทำงานทำของมนุษย์ มุ่งให้การศึกษาเพื่อพัฒนากำลังงานคนในสาขาต่าง ๆ ตามความต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคม ให้เกิดความสมดุลกับทรัพยากรของประเทศ การเรียนเพื่อทำงานของมนุษย์อาจดำเนินการได้ ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน การให้การศึกษาวชิชาชีพทั้งระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ควรจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ คือ

1. ความต้องการกำลังคนในท้องถิ่น
2. ความต้องการกำลังคนของประเทศ รวมถึงความต้องการแรงงานในขนาดระดับและประเภทต่าง ๆ ที่ต้องการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งจะต้องคิดเผื่อไว้สำหรับคนตาย แรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ แรงงานปลดเกษียณและแรงงานทดแทนอื่น ๆ
3. แรงงานจะต้องสมดุลกับทรัพยากรของประเทศและท้องถิ่น
4. แนวโน้มของการพัฒนาประเทศและท้องถิ่น เป็นต้น

จากทัศนะดังกล่าว ได้แสดงถึงความสำคัญของการอาชีวศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาวชิชาชีพ โดยมีการพัฒนาไปตามสภาพเศรษฐกิจและสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพื่อพัฒนาคน พัฒนาประเทศให้อยู่ในภาวะเศรษฐกิจที่มั่นคง

อำนาจหน้าที่ของกรมอาชีวศึกษา

กรมอาชีวศึกษามีหน้าที่และภารกิจหลักในการจัดการศึกษา ฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อผลิตกำลังคนในระดับช่างฝีมือ ช่างฝีมือและช่างเทคนิค ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สนองความต้องการของตลาดแรงงานรวมทั้งการประกอบอาชีพอิสระ โดยการจัดการศึกษาและฝึกอบรม
ใน 5 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม ศนกรรมศาสตร์
และศิลปหัตถกรรม ในการจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพของกรมอาชีวศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ
คือ

1. จัดการเรียนการสอนในระบบโรงเรียน กรมอาชีวศึกษาดำเนินการจัดหลักสูตรระดับต่าง ๆ

ดังนี้

1.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 หรือเทียบเท่า เข้าศึกษาต่อ 3 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาก็จะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพตาม
สาขาวิชาที่เลือกเรียน

1.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.
เข้าศึกษา 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาก็จะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตามสาขาวิชาที่เลือก
เรียน

1.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้าศึกษา 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาก็จะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคตาม
สาขาวิชาที่เลือกเรียน

1.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส.
เข้าศึกษาต่อ 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาก็จะได้รับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง ซึ่งมีศักดิ์และสิทธิ์
เทียบเท่าปริญญาตรีตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน

2. จัดการเรียนการสอนหลักสูตร ปวช.พิเศษ (อส.กช.) รับผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา
(ประถมศึกษา) ซึ่งเป็นเยาวชนที่มีประสบการณ์ทำงานเกษตร 2-3 ปี อายุระหว่าง 15-25 ปี เข้า
รับการศึกษานิวทิววิทยาลัยเกษตรกรรม อาจกลับไปปฏิบัติงานฟาร์มในไร่นาของตนเองและกลับมาศึกษา
ต่อให้ครบจำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรในขณะที่เดียวกันนักศึกษาวิชาสามัญหลักสูตรเร่งรัดได้รับวุฒิ ม.3
หรือเทียบเท่า จบการศึกษาแล้วจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพพิเศษ ปัจจุบันดำเนินการสอนในสาขา

วิชาเกษตรกรรม

3. จัดการเรียนการสอนและฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งมีการจัดทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อบริการวิชาชีพแก่ชุมชน แบ่งออกเป็นหลักสูตรประเภทต่าง ๆ คือ

3.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.) รับผิดชอบสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าศึกษาวิชาชีพ 1 ปี หรือ 1.350 ชั่วโมง เมื่อสำเร็จการศึกษาก็จะได้รับประกาศนียบัตรช่างฝีมือตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน

3.2 หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นรับสมัครประชาชนทั่วไปหรือผู้สนใจที่สำเร็จการศึกษามหาวิทยาลัยเป็นอย่างต่ำ เข้าศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ซึ่งมีระยะเวลาแตกต่างกันหรือเรียกว่าหลักสูตรหลากหลายตามเนื้อหาวิชา เช่น หลักสูตร 45, 75, 100, 120 และ 225 ชั่วโมง ในสาขาวิชาต่าง ๆ เมื่อผ่านการศึกษาแล้วจะได้รับใบสำคัญรับรองความรู้ สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้

3.3 หลักสูตรเสริมวิชาชีพชั้นมัธยม เป็นหลักสูตรวิชาชีพที่จัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาและโรงเรียนเอกชน

3.4 หลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพในงานบริการวิชาการด้านเกษตรกรรม ด้วยการจัดฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมระยะสั้นแก่เกษตรกรในพื้นที่และเกษตรกรรมเคลื่อนที่ โดยออกไปให้บริการความรู้แก่เกษตรกรในชนบท (กรมอาชีวศึกษา. 2534 : 1-2)

การศึกษาระดับวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ

การศึกษาระดับวิชาชีพสาขาวิชาพาณิชยกรรมในส่วนที่นำมาเรียบเรียงการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้รวบรวมมาจาก กระทรวงศึกษาธิการ (2519 : 19-24) และกรมอาชีวศึกษา 50 ปี (2534 : 15-33)

การศึกษาด้านนี้เริ่มต้นขึ้นจากแนวความคิดของพระวิสุทธิสุริยศักดิ์ได้จัดทำโครงการศึกษา พ.ศ. 2441 ซึ่งกุลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในโครงการนี้ท่านได้กำหนด

การจัดการศึกษาพิเศษว่า ชนิดการเล่าเรียนพิเศษชั้นเป็นการเรียนจำเพาะสิ่ง เป็นต้นว่า เรียนการค้า
ที่โรงเรียนการค้าและได้เสนอให้ตั้งโรงเรียนและวิทยาลัยจำเพาะวิชาความรู้สาขาวิชาชีพ ดังนี้

พ.ศ. 2443 ก่อเกิดโรงเรียนประถมศึกษาพิเศษภาษาอังกฤษวัดสัมพันธวงศ์

พ.ศ. 2445 ย้ายไปอยู่วัดมหาพฤฒาราม เป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาแห่งแรกของไทย

พ.ศ. 2453 เปิดโรงเรียนพิชยการวัดราชบูรณะขึ้นอีกโรงเรียนหนึ่ง

พ.ศ. 2456 โรงเรียนพิชยการวัดราชบูรณะย้ายไปอยู่ที่โรงเรียนเพาะช่าง

พ.ศ. 2459 โรงเรียนพิชยการวัดราชบูรณะย้ายไปรวมกับโรงเรียนพิชยการวัด
มหาพฤฒาราม ต่อมาย้ายไปอยู่ที่แก้วฟ้าล่าง (สี่พระยา) เนื่องจากมีผู้สร้างตึกอุทิศให้เป็นสถานศึกษา
ของกระทรวงธรรมการ ชื่อว่าโรงเรียนพิชยการวัดแก้วฟ้าล่าง

พ.ศ. 2472 ย้ายนักเรียนหลักสูตรชั้นต้นมาอยู่ที่โรงเรียนวัดหัวลำโพง เป็นที่เรียนอีกแห่ง
หนึ่งเนื่องจากมีนักเรียนมากขึ้น ส่วนชั้นสูงยังคงเรียนอยู่ที่โรงเรียนพิชยการวัดแก้วฟ้าล่าง

พ.ศ. 2473 ตั้งโรงเรียนพิชยการวัดสามพระยาขึ้นที่บางลำพู

พ.ศ. 2476 ตั้งโรงเรียนพิชยการแผนกสูงขึ้นเป็นครั้งแรกที่โรงเรียนเสาวภา เรียกว่า
โรงเรียนพิชยการเสาวภา

พ.ศ. 2477 ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนประถมพิชยการขึ้นในส่วนภูมิภาค 11 จังหวัด คือ
ภูเก็ต ปัตตานี ตรัง ราชบุรี เพชรบุรี สมุทรสาคร สมุทรปราการ ชลบุรี แพร่ นครราชสีมา และ
เชียงใหม่

พ.ศ. 2478 ได้จัดตั้งโรงเรียนประถมพิชยการเพิ่มอีก 4 แห่ง คือ สุราษฎร์ธานี สงขลา
เชียงรายและน่าน ในปีเดียวกันนี้ โรงเรียนพิชยการวัดแก้วฟ้าล่างได้รวมสอนทั้งชั้นต้นและชั้นสูง
รวมทั้งรวมส่วนที่แยกไปเรียนที่วัดหัวลำโพงให้ย้ายมาเรียนรวมกันตามเดิม

พ.ศ. 2479 ได้ยกเลิกแผนกประถมพิชยการเปลี่ยนหลักสูตรใหม่รับนักเรียนที่เรียนสำเร็จ
มัธยมปีที่ 3 เข้าเรียนหลักสูตรมัธยมพิชยการปีที่ 6 และชั้นมัธยมพิชยการปีที่ 8 อันเป็นชั้นสูงสุดขณะนั้น

พ.ศ. 2480 ย้ายโรงเรียนพิชยการวัดสามพระยาไปอยู่ที่วัดเทวราชกุญชร เปลี่ยนชื่อ

โรงเรียนใหม่ว่า โรงเรียนพัฒนศึกษาเทวราชกุสุร โอนการศึกษาสายวิสามัญ (สายอาชีพ) ของโรงเรียนวัดพิตรพิมุข โดยยุบชั้น ม.7-8 เปิดสอนหลักสูตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกภาษาต่างประเทศ

พ.ศ. 2481 เลิกตั้งโรงเรียนพัฒนศึกษาในส่วนภูมิภาคไปจนหมดรวมทั้งโรงเรียนพัฒนศึกษาเสามา เนื่องจากขาดอุปกรณ์การสอน ขาดครู ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนเจ้าของสถานที่ ประกอบกับประชาชนในท้องถิ่นยังไม่นิยมการเรียนวิชาชีพ ไม่ยอมให้บุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนประณพัฒนศึกษา

พ.ศ. 2483 รวมโรงเรียนพัฒนศึกษาวัดเทวราชกุสุรกับโรงเรียนพัฒนศึกษาวัดแก้วฟ้าล่าง เปลี่ยนชื่อใหม่ว่า โรงเรียนพัฒนศึกษาพระนคร ปรับปรุงหลักสูตรใหม่ รับนักเรียนที่สำเร็จมัธยมศึกษาที่ 6 เข้าเรียน 3 ปี จบหลักสูตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง และต่อมาโรงเรียนพัฒนศึกษาพระนครได้ย้ายไปอาศัยเปิดสอนอยู่ที่โรงเรียนวัดพิตรพิมุข

พ.ศ. 2487 โรงเรียนพัฒนศึกษาพระนครย้ายไปอยู่ที่วังบูรพาภิรมย์ เริ่มรับนักเรียนหญิง จัดเป็นโรงเรียนสหศึกษาและในปีเดียวกันนี้ได้อพยพไปวังจันทร์เกษม จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเนื่องจากสงคราม

พ.ศ. 2488 โรงเรียนพัฒนศึกษาพระนครอพยพกลับมาที่วังบูรพาภิรมย์

พ.ศ. 2490 โรงเรียนพัฒนศึกษาพระนคร ย้ายไปอยู่ที่โรงเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวาย

พ.ศ. 2492 โรงเรียนพัฒนศึกษาพระนครย้ายมาอยู่ที่วังกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์เดิม ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งปัจจุบัน

พ.ศ. 2500 ตั้งโรงเรียนพัฒนศึกษาธนบุรี ระดับอาชีวศึกษาชั้นสูงและตั้งโรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย สอนวิชาพัฒนศึกษา วิชาภาษาต่างประเทศ และวิชาเลขานุการที่วัดพระเชตุพน อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร

พ.ศ. 2511 โรงเรียนพัฒนศึกษาพระนครเริ่มเปิดสอนแผนกวิชาบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

พ.ศ. 2524 ได้ใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2524

พ.ศ. 2530 ได้ใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2530

พ.ศ. 2533 ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2530 เป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) และได้ใช้มาจนถึงปัจจุบันนี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้กรมอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยแบ่งออกเป็น 5 ประเภทวิชาคือ 1. ประเภทวิชาเกษตรกรรม 2. ประเภทวิชาคหกรรม 3. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม 4. ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม 5. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในแต่ละประเภทวิชาได้แบ่งออกเป็นสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะประเภทวิชาพาณิชยกรรมได้แบ่งสาขาวิชาออกเป็นสาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ สาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ (ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์. 2534 : 10-11)

กระทรวงศึกษาธิการ (2533 : 1-11) ได้ให้หลักการ จุดหมาย เกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ไว้ ดังต่อไปนี้

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเปิดโอกาสให้เด็กเรียนได้อย่างกว้างขวางเพื่อออกไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม

2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกงานให้มีที่ใช้เทคโนโลยี โดยปฏิบัติจนเกิดทักษะ คุณธรรมและสติปัญญา สามารถจัดการเชิงธุรกิจ เชิงอุตสาหกรรมและเชิงเทคโนโลยีที่นำไปประกอบอาชีพได้จริง

3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้การอาชีวศึกษาระบบทวิภาค นำไปปฏิบัติได้จริงตามความหลากหลายของอาชีพ ตามเนื้อหาวิชา ตามเวลาฝึก ตามวุฒิภาวะและตามสภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน
4. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกให้ผู้เรียนมีความสร้างสรรค์ สามารถสร้างงานและพัฒนางานได้เสมอ
5. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกอบรมและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้สามารถอยู่ได้ด้วยความผาสุกและเจริญก้าวหน้าในอาชีพ
6. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสร้างทักษะ สร้างคุณธรรมและสร้างสติปัญญาจากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระได้
7. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงาน หรือผู้ที่สนใจมาศึกษาเพิ่มเติมได้

จุดหมาย

1. เพื่อให้การศึกษาและการฝึกอบรมที่จำเป็นแก่การประกอบอาชีพโดยตรง โดยเปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้ตามความถนัด ความสนใจและความต้องการของตลาดแรงงานอย่างกว้างขวาง โดยให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม
2. เพื่อให้ฝึกงานฝีมือที่ใช้เทคโนโลยี โดยปฏิบัติจนเกิดทักษะ คุณธรรมและสติปัญญา สามารถจัดการเชิงธุรกิจ เชิงอุตสาหกรรมและเชิงเทคโนโลยีที่นำไปประกอบอาชีพได้จริง
3. เพื่อให้การอาชีวศึกษาระบบทวิภาค โดยฝึกให้ทักษะในวิชาชีพจนสามารถผลิตได้จำหน่ายได้ บริการได้และบริโภคได้ ตามความหลากหลายของอาชีพ ตามเนื้อหาวิชาตามเวลาฝึกตามวุฒิภาวะและตามสภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน
4. เพื่อให้การศึกษาและการฝึกอบรม ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างอาชีพเข้าสู่อาชีพรักอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
5. เพื่อให้สามารถสร้างทักษะ สร้างคุณธรรม สร้างสติปัญญา จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระและศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้
6. เพื่อให้รู้สำนึกในการป้องกันอุบัติเหตุ รักษา รักษาหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและของผู้อื่น

7. เพื่อให้บุคคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมและจริยธรรม มีสุขภาพ อนามัยสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ

8. เพื่อให้มีความเข้าใจในปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและของโลกปัจจุบัน มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติศาสนาพระมหากษัตริย์และการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย

หลักเกณฑ์การใช้

1. ภาคเรียน

ในปีหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น ๒ ภาคเรียนปกติ โดยสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาค เรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร เวลาเรียนในภาคเรียนปกติรวมทั้งการสอบด้วย ไม่น้อยกว่า 20 สัปดาห์ ส่วนภาคฤดูร้อนให้เป็นไปตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกำหนดวันเปิดปิดภาคเรียน สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา

๒. เวลาเรียน

หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตร 3 ปี หรือ 6 ภาคเรียน สถานศึกษาที่เปิดสอนตามหลักสูตรนี้จะต้อง เปิดทำการสอนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 วัน อาจเปิดสอนในวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ได้อีก 1 วัน เวลา เรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (ไม่รวมการฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม) จะต้องไม่เกินสัปดาห์ละ 38 คาบเรียนหรือตามที่กำหนดไว้ในแผนการเรียน โดยถือ 1 คาบเรียน เท่ากับ 50 นาที กำหนด เวลาทำการสอนในแต่ละวันให้เป็นไปตามที่กรมเจ้าสังกัดกำหนด

3. หน่วยกิต

รายวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรนี้ทั้งที่เป็นภาคทฤษฎีล้วนหรือที่เป็นภาคปฏิบัติล้วนและที่เป็นทั้งภาค ทฤษฎีและภาคปฏิบัติรวมกัน การกำหนดหน่วยกิตของรายวิชาต่าง ๆ ให้ถือเกณฑ์ ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 18 คาบ เรียน รวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 20 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ ๒-3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า

36-54 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 40-60 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต
ยกเว้นรายวิชาในกลุ่มวิชาพลศึกษา

3.3 รายวิชาที่มีการฝึกงานในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการหรือสถานประกอบ
อาชีพอิสระ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1
พ.ศ. 2533) แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา คือ

4.1 หมวดวิชาพื้นฐาน

4.2 หมวดวิชาชีพ

4.3 หมวดวิชาเลือก

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชา ตลอดจนหลักสูตรให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้
ในโครงสร้างและแผนการเรียนของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

5. การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม

ให้นักเรียนทุกคนฝึกงานหรือฝึกภาคสนามในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ สถาน
ประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 400 คาบเรียน ในภาคเรียนที่ 5 หรือภาคเรียนที่ 6
มีค่า 4-6 หน่วยกิต ตามที่กำหนดไว้ในแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา การตัดสินผลการเรียน และ
การให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น ภาคเรียนที่มีการฝึกงาน ให้เพิ่มเวลาเรียน
ต่อสัปดาห์ของรายวิชาที่เรียนเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ

6. การเข้าเรียนและการเป็นนักเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เข้าเรียนและการเป็นนักเรียนตามหลักสูตรนี้ให้เป็นไปตาม
ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช
2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)

7. การโอนผลการเรียน

การโอนผลการเรียนตามหลักสูตรนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)

8. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)

9. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)

10. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้อำนาจในการสั่งยกเลิก เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงรายวิชาและเนื้อหาของรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

จุดประสงค์

1. เพื่อให้มีความสามารถ ประสบการณ์ทางธุรกิจและมีความรู้ในการประกอบอาชีวนักบัญชี นักขาย เลขานุการ ประชาสัมพันธ์ ธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว บริการธุรกิจโรงแรม บริการธุรกิจสถานพยาบาล ทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้มีโอกาสเลือกงานอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถ เจตคติและความรู้ของตนเอง
3. เพื่อพัฒนาคุณภาพ จริยธรรม เจตคติ กิจนิสัยการทำงานที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์

สามารถสร้างงานและพัฒนางานอาชีพธุรกิจได้เสมอ

4. เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพดี มีสุขภาพ อนามัยสมบูรณ์ทั้งทางกายและจิตใจ
5. เพื่อเพิ่มความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และเลื่อมใสในการปกครองระบอบ

ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ความสามารถ ประสบการณ์ทางธุรกิจและความรู้ในการประกอบอาชีพ นักบัญชี นักขาย เลขานุการ บริการธุรกิจโรงแรม บริการธุรกิจสถานพยาบาล ทั้งภาครัฐและเอกชน อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้ความสามารถ ประสบการณ์และความรู้ในการประกอบอาชีพส่วนตัวและกลุ่มวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้มีโอกาสเลือกงานอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถ เจตคติ และความรู้ของตนเอง
4. เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เจตคติ กิจนิสัยการทำงานที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างงานและพัฒนางานอาชีพธุรกิจและอาชีพส่วนตัวได้เสมอ
5. เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพดี มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ทั้งทางกายและจิตใจ
6. ให้เกิดความเข้าใจในปัญหาเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของประเทศและโลกปัจจุบัน มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

โครงสร้าง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2530

(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

สาขาวิชาพาณิชยกรรม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533)

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม เป็นหลักสูตร 3 ปี ปีละ 2 ภาคเรียน ภาคเรียนละ 20 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 8 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที การกำหนดหมวดวิชาและจำนวนคาบเรียนมี ดังนี้

หมวดวิชา	คาบเรียน	ร้อยละ
1. หมวดวิชาพื้นฐาน	1,320	27.50
2. หมวดวิชาชีพ	1,360	28.33
3. หมวดวิชาเลือก	1,900	39.58
3.1 วิชาชีพเลือก 1,100 คาบเรียน		
3.2 วิชาเลือกเสรี 400 คาบเรียน		
3.3 การฝึกงาน 400 คาบเรียน		
4. กิจกรรม	220	4.17
รวม	4,800	100

การบริหารงานวิชาการ

ความหมายของการบริหารงานวิชาการได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ ดังนี้

องค์การ อินทรมพรรษ์ (2525 : 161-162) ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการ คือ การจัดกิจกรรมและประสพการณ์ต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน ตลอดจนการอบรมศีลธรรม จรรยาและความประพฤติของนักเรียน เพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ความสามารถที่จะทำมาหาเลี้ยงชีพได้มีความสุข ความพอใจตามมาตรฐานและสภาพความเป็นอยู่และช่วยเหลือเผื่อแผ่เพื่อนบ้านและสังคมตามสมควร

ภิญโญ สาร (2526 : 324) ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาหรือโรงเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด

เอกชัย กี่สุพันธ์ (2527 : 7) ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานทุกชนิดเพื่อจะส่งเสริม พัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนการสอนของโรงเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็งานที่เกี่ยวข้องกับครูหรือนักเรียนก็ตาม

หวน พินทุพันธ์ (2528 : 45) ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการเป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยตรง ซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับหลักสูตร แผนการสอน การนิเทศการสอน ตารางสอน สื่อการสอนหรือเทคโนโลยีทางการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน ห้องสมุดและการประเมินผลการศึกษา

อารมย์ เพ็ชรชื่น (2528 : 116) ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ มีอยู่ 5 ประการ คือ

1. หลักสูตรและวัสดุประกอบหลักสูตร
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. การวัดและประเมินผลการศึกษา

4. การนิเทศการศึกษา

5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

อุทัย ธรรมเดโช (2531 : 76) ให้ความหมายว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ที่สุดหรือการบริหารที่ให้พลเมืองมีความรู้ มีคุณธรรม สามารถประกอบอาชีพ ดำรงตนเป็นพลเมืองดี ช่วยกันพัฒนาชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ธงชัย สุวัฒน์เมสินทร์ (ม.ป.ป. : 1) ให้ความหมายว่า การบริหารงานวิชาการ คือ การที่ ครู-อาจารย์ ตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไปร่วมกิจกรรมดำเนินงานการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมาย ของหลักสูตร แต่ในทางปฏิบัติจริงนั้น ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่เกือบจะ 100 เปอร์เซ็นต์ ก็ว่าได้ที่ร่วม ในกิจกรรมการสอน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ คือ การดำเนินงาน กิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนเป็น ผู้ที่มีความประพฤติดี เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถดี สามารถเลี้ยงตนได้

ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการได้มีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

นิพนธ์ กินาวงศ์ (2522 : 80) กล่าวว่า มีคำกล่าวที่ว่า "งานวิชาการเป็นหัวใจของ สถานศึกษา" ซึ่งเป็นคำกล่าวที่ให้ความสำคัญต่องานวิชาการมาก หน้าที่ของโรงเรียน คือ การให้ ความรู้ทางวิชาการแก่นักเรียนเป็นสำคัญ แต่การที่โรงเรียนจะสามารถทำหน้าที่ด้านนี้อย่างสมบูรณ์ก็ ต่อเมื่อผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญแก่งานวิชาการและเข้าใจขอบเขตของการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนเป็นอย่างดี

พินส์ ทันทาคินท์ (2523 : 225) กล่าวว่า งานหลักในการบริหารโรงเรียนน่าจะเป็นงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนหรืองานวิชาการนั่นเอง ส่วนงานอื่นควรเป็นงานสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปด้วยดีเท่านั้น

โพทธรย์ เจริญพันธุ์ (2529 : 104) กล่าวว่า หัวใจของงานบริหารการศึกษาคืองานบริหารด้านวิชาการหรืองานด้านการเรียนการสอนนั่นเอง ซึ่งผู้บริหารจะต้องตระหนักและให้ความสนใจอย่างจริงจัง ส่วนงานด้านอื่น ๆ ก็มีความสำคัญและจำเป็นเพราะเป็นงานสนับสนุนและส่งเสริมงานวิชาการจะขาดเสียไม่ได้

สมิธ และคนอื่น ๆ (Smith and others. 1969 : 170) ได้จัดลำดับความสำคัญของการบริหารงานในโรงเรียน โดยจัดลำดับความสำคัญในการบริหารงานของงานวิชาการเป็นอันดับแรกจากงานอื่น ๆ ของผู้บริหารโรงเรียน 7 ด้าน คือ

1. งานวิชาการ	ร้อยละ	40
2. งานบริหารบุคลากร	ร้อยละ	20
3. งานกิจการนักเรียน	ร้อยละ	20
4. งานการเงิน	ร้อยละ	5
5. งานอาคารสถานที่	ร้อยละ	5
6. งานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	ร้อยละ	5
7. งานธุรการอื่น ๆ	ร้อยละ	5

การบริหารงานวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญของสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องเอาใจใส่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของสถานศึกษา คือ การให้วิชาความรู้แก่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่จัดไว้ ส่วนงานอื่น ๆ นั้น เช่น งานบริหารบุคลากร งานการเงิน งานอาคารสถานที่ จะเป็นส่วนสนับสนุนให้การบริหารงานวิชาการสะดวกและมีประสิทธิภาพ

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการจะเกี่ยวข้องกับและครอบคลุมกับงานต่าง ๆ ดังที่มีผู้ให้
ขอบข่ายไว้ ดังนี้

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2516 : 113) ได้ให้ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. หลักสูตรการสอน
2. อุปกรณ์การสอน
3. การจัดแบบเรียน
4. คู่มือครู
5. การจัดชั้นเรียน
6. การจัดครูเข้าสอน
7. การปรับปรุงการเรียนการสอน
8. การฝึกอบรมครูประจำการ
9. การเผยแพร่วิชาการ
10. การวัดผลการศึกษา
11. การวิจัยค้นคว้า
12. การประเมินมาตรฐานโรงเรียน
13. การตรวจเยี่ยมและนิเทศการศึกษา

นิพนธ์ กินาวงศ์ (2522 : 80) ได้ให้ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการไว้ ดังนี้

1. งานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
2. งานด้านปรับปรุงการเรียนการสอน
3. งานด้านการวัดผลและประเมินผล

บันลือ พุกกะวัน (2522 : 155-156) ได้ให้ข้อช่วยการบริหารงานวิชาการไว้ว่า
การบริหารงานวิชาการ คือ งานเริ่มตั้งแต่การรับเด็กเข้าเรียน การจัดครูเข้าประจำชั้น ประจำวิชา
การจัดตารางสอน การเตรียมงานก่อนเปิดเรียน การจัดบริการในด้านวัสดุและหลักสูตร เช่น
โครงการสอน บันทึกการสอน แบบเรียน ระเบียบวิธีวัดผล สมุดประจำตัว บัญชีเรียกชื่อ สมุดประจำชั้น
การจัดบริการห้องสมุด ตำราเรียน หนังสืออ้างอิงทั้งของครูและนักเรียน การจัดบริการสำหรับวัสดุ
อุปกรณ์การสอนให้ครูสามารถใช้อุปกรณ์การสอนได้สะดวกและการจัดทำโครงการวัดผลการศึกษา
ไว้ตลอดปี

วิญญา สาร (2526 : 326) ได้ให้ข้อช่วยของการบริหารงานวิชาการว่า การบริหาร
งานวิชาการควรที่จะครอบคลุมงานต่อไปนี้ คือ งานหลักสูตร ประมวลการสอน ตารางสอน อุปกรณ์
การสอน แบบเรียน ห้องสมุดและการสอนแบบต่าง ๆ

ระเบียบกรมอาชีวศึกษา (2529 : 78) ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา ได้ระบุข้อช่วย
การบริหารวิชาการ คือ

1. คณะวิชาแบ่งออกเป็นแผนกวิชา
2. งานหลักสูตรพิเศษ
3. งานหลักสูตรและการสอน
4. งานสื่อการเรียนการสอน
5. งานวัดและประเมินผล
6. งานห้องสมุด

โพทุรีย์ เจริญพันธุ์ (2529 : 105) ได้ให้ข้อช่วยงานบริหารวิชาการไว้ว่าเป็นงาน
เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีความก้าวหน้า มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
ประกอบด้วย

1. งานเกี่ยวกับตัวครูและระบบการนิเทศการศึกษา ได้แก่ การจัดหาครูที่มำทำการสอน
จัดให้ครูทำหน้าที่ต่าง ๆ ให้เหมาะสมแก่ความรู้ ความสามารถ การสร้างน้ำใจหรือขวัญในการทำงานให้

แก่ครู การพัฒนาตัวครูโดยใช้ระบบนิเทศการศึกษา ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีความรู้และวุฒิสูงขึ้น ให้มีโอกาสเข้าร่วมการสัมมนาการฝึกอบรมทางวิชาการ ส่งเสริมให้ครูเป็นสมาชิกสมาคมทางการศึกษา และสมาคมวิชาชีพอื่น ๆ เพื่อจะได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้สูงขึ้น การนิเทศการทำงาน และการสอนให้แก่ครู การควบคุมดูแลการสอนของครู

2. งานเกี่ยวกับตัวนักเรียน ได้แก่ การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ความถนัด หรือความต้องการ การส่งเสริมนักเรียนในด้านวิชาการ การจัดบริการห้องสมุดและแหล่งสำหรับบริการ ด้านวิชาการ การควบคุมเวลาการเรียนของนักเรียน การหาทางช่วยเหลือนักเรียนเรียนช้า การจัด สอนซ่อมเสริม

3. งานเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรและการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน ได้แก่ การศึกษา โครงสร้างหลักสูตร ความเกี่ยวเนื่องระหว่างวิชาต่าง ๆ การจัดหาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตรเพื่อสะดวกแก่การค้นคว้าของครู เช่น ตัวหลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน คู่มือครู แบบเรียน แบบฝึกหัด หนังสือประกอบการสอนและเอกสารทางวิชาการ การพยายามปรับปรุงหลักสูตร ประมวลการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอและการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องตามลำดับ วิชา สามารถใช้เป็นแผนการเรียนการสอนได้ การจัดการประเมินผลการเรียนของนักเรียน การจัดหาวิทยากรท้องถิ่นหรือแหล่งความรู้ในท้องถิ่น การจัดทำและเก็บผลการเรียน การออกใบสำคัญต่าง ๆ เกี่ยวกับผลการเรียนหรือผลการศึกษา

4. งานเกี่ยวกับการจัดทำโครงการสอนและการจัดทำตารางสอน โครงการสอนหรือที่แต่เดิม เรียกว่าประมวลการสอน คือ การจัดแบ่งเนื้อหาวิชาในหลักสูตร เพื่อดำเนินการสอนให้ได้ผลตาม เจตนารมณ์ของหลักสูตรและการวางโครงการสอนนั้น อาจจะทำเป็นระยะยาว เช่น ตลอดปีการศึกษา ตลอดภาคเรียนหรือจัดทำเป็นโครงการระยะสั้น เช่น เป็นเดือนหรือสัปดาห์ โรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียน ควรจะได้กำหนดเองว่า ควรจะสอนอะไรก่อนและควรจะสอนเมื่อไร เมื่อรวมทั้งหมดแล้วจะได้ครบ ตามที่หลักสูตรกำหนดมาให้

ขอข่ายการบริหารงานวิชาการดังกล่าวข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่า เป็นการบริหารงานที่ เกี่ยวข้องกับการ เรียนการสอนและเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนการสอนบรรลุจุดหมายของหลักสูตร ที่กำหนดไว้ สรุปเป็นขอข่ายการบริหารวิชาการเพื่อใช้เป็นแนวทางศึกษากาการบริหารงานวิชาการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน ดังนี้

1. หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร
2. การจัดการกรรมการ เรียนการสอน
3. การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน
4. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร

หลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญมากต่อการจัดการศึกษาทุกระดับ เพราะเป็นสิ่งที่กำหนดแนวปฏิบัติใน การดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ดังมีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ ดังนี้

ภิญโญ สาธร (2514 : 333) ให้ความหมายว่า หลักสูตร หมายถึง บรรดา ประสพการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้แก่ักเรียนตามระดับชั้น ตามความต้องการของนักเรียนตามวัย ของนักเรียน ตามความสนใจของนักเรียนและความต้องการของสังคม ทั้งนี้ รวมทั้งประสพการณ์ที่จัด ขึ้นทั้งภายในและภายนอกเวลาเรียนตามปกติในโรงเรียน

วิจิตร (ธีระกุล) วรุฒบางกูร และสุพิชญา ธีระกุล (2520 : 33) ให้ความหมายว่า หลักสูตรตามความหมายเดิมอาจหมายถึงหนังสือหรือเอกสาร ซึ่งกำหนดจุดมุ่งหมายและหัวข้อ เรื่องที่จะ เรียนในรายวิชาต่าง ๆ แต่คำว่าหลักสูตรตามความหมายของการศึกษาในปัจจุบัน หมายถึง มวล ประสพการณ์และทักษะทั้งหลายที่จัดให้กับผู้เรียน ซึ่งรวมทั้งโครงสร้างของหลักสูตร หนังสือหลักสูตร

แผนการสอน กิจกรรมการสอน สื่อการเรียนและการประเมินผลการเรียน

นิพนธ์ กิณวงศ์ (2522 : 80) ให้ความหมายว่า ในความหมายทั่วไป หลักสูตรมักจะหมายถึง เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน โดยมีความมุ่งหมายเนื้อหารายวิชาและกระบวนการเรียนการสอน

พนัส ทัศนาคินทร์ (2524 : 175) ให้ความหมายว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่นักเรียนจะพึงได้รับภายใต้การนำของครูหรือโรงเรียน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งหวังที่จะให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ แก่นักเรียน กล่าวคือ ทั้งด้านทางกาย ทางอารมณ์และทางสังคม

กูด (Good. 1973 : 137) ให้ความหมาย 3 ประการ คือ

1. หลักสูตร คือ เนื้อหาวิชาที่ได้จัดไว้อย่างเป็นระบบ ให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพื่อจบชั้นเรียนหรือรับประกาศนียบัตรในหมวดวิชาสำคัญ
2. หลักสูตร คือ แผนหรือโครงร่างของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้จนจบชั้นหรือได้รับประกาศนียบัตร เพื่อให้สามารถเข้าเรียนต่อในทางอาชีพต่อไป
3. หลักสูตร คือ กลุ่มของรายวิชาและประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งนักเรียนได้เรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา

จากความหมายของหลักสูตรดังกล่าว สรุปได้ว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมที่ผู้สอนและสถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียนให้ได้รับประสบการณ์ เกิดการเรียนรู้ตามจุดหมาย เนื้อหารายวิชา และกระบวนการเรียนการสอน

องค์ประกอบหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตรมีส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ มีนักวิชาการให้ทัศนะไว้ ดังนี้

ภิญโญ สาร (2514 : 408) ให้ทัศนะว่า องค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรไทยมีเพียง

3 อย่าง คือ ความมุ่งหมาย ระยะเวลาเรียนและเนื้อหาวิชา

ก้อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2514 : 20) ให้ทัศนะว่า องค์ประกอบของหลักสูตรควรประกอบด้วย

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร
4. วัสดุประกอบหลักสูตร
5. กระบวนการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร

พนัส หันนาคินทร์ (2524 : 177-178) ให้ทัศนะว่า หลักสูตรจะต้องประกอบด้วย ส่วนประกอบดังนี้ คือ

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นการกำหนดหรือชี้แจงให้ผู้ใชหลักสูตรได้ทราบถึง เจตนารมณ์หรือผลที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรนั้น
2. เนื้อหาหลักสูตร เมื่อได้วางจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว สิ่งที่จะต้องกระทำต่อไปก็คือ เราจะใช้เนื้อหา ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมและประสบการณ์อะไรบ้างที่จะให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายเหล่านั้น
3. การนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรที่สร้างขึ้นมานั้นก็เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน เครื่องมือที่จะนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดผลดีดังกล่าว คือ การสอนและเพื่อที่จะให้การสอนเป็นไปตาม เจตนารมณ์ของหลักสูตร จึงต้องมีเครื่องมือช่วยสร้างความกระจำให้แก่ครุผู้ทำการสอน บรรดา เครื่องช่วยเหล่านี้มี

- 3.1 คู่มือหลักสูตร
- 3.2 ตำราเรียนที่ควรจะใช้ประกอบการสอน
- 3.3 การวางแผนการสอน
- 3.4 แบบการสอน
- 3.5 วิธีประเมินผล

สัจด์ อุตฺวานันท์ (2528 : 189) ให้ทัศนะว่า องค์ประกอบของหลักสูตรว่า หลักสูตรที่ดี ควรกล่าวถึงสิ่งต่อไปนี้

1. เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งควรจะมีทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. การเสนอและเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
5. การเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิชาการในชุมชน

ชูศรี สนิทประชากร (2531 : 61) ให้ทัศนะว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญ

4 ประการ คือ

1. หลักการและจุดมุ่งหมาย

เป็นแนวทางหรือทิศทางในการจัดการศึกษา ซึ่งจะบอกถึงข้อผูกพันของหลักสูตรที่มีต่อสังคม ลักษณะของความรู้ที่จะจัดให้แก่ผู้เรียนและคุณสมบัติของผู้ที่จบ ซึ่งจะกำหนดไว้ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

การกำหนดหลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะสัมพันธ์กับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม โดยอาศัยพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ด้านปรัชญา เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยาและอื่น ๆ

2. เนื้อหาสาระหรือโครงสร้างของหลักสูตร

เป็นสิ่งที่จะนำไปสู่ผู้เรียนไปสู่หลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้สร้างหลักสูตรจึงจะต้องกำหนดเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาไว้ด้วยให้เหมาะสม

3. การนำหลักสูตรไปใช้

เมื่อร่างหลักสูตรเรียบร้อยแล้ว การนำหลักสูตรไปใช้ที่เหมาะสมจะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จด้วยดี ซึ่งผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้เป็นสำคัญ

4. การประเมินผลหลักสูตร

เมื่อใช้หลักสูตรไปแล้วจะต้องมีการติดตามว่า หลักสูตรได้ผลประการใด มีคุณภาพเพียงใด ถ้ามีข้อบกพร่องจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ทาบ (Taba. 1962 : 10) ให้นักตะว่า หลักสูตรควรมีองค์ประกอบ 4 อย่าง เป็น อย่างน้อย คือ

1. วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะวิชา
2. เนื้อหาวิชาและจำนวนชั่วโมงสำหรับสอนแต่ละวิชา
3. กระบวนการสอนและการเรียน
4. โครงการประเมินผลการสอนตามหลักสูตร

จากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า หลักสูตรโดยทั่วไปควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาวิชาที่บรรจุในหลักสูตร
3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินผล

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทางวิชาการตาม จุดหมายของหลักสูตร ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สมิทร คุณานุกร (2523 : 137) ให้ความหมายว่า การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ ทำให้เกิด การพัฒนาการไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ แนวทางการจัดกิจกรรมหรือการสอนย่อมแตกต่างกันตามสภาพและลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา ผู้สอนจะต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอนและอุปกรณ์การ สอนได้อย่างเหมาะสม

ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์ (2529 : 6-7) ให้ความหมายว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งนั้น จำเป็นต้องเริ่มจากการพิจารณาถึงจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในแผนการสอนว่ามีจุดหมายหรือจุดประสงค์ที่สำคัญอย่างไร ผู้สอนในฐานะเป็นผู้จัดกิจกรรมให้กับผู้เรียนควรจะได้พิจารณาคัดเลือกกิจกรรมที่เห็นว่าจะก่อให้เกิดความรู้หรือประสบการณ์และสามารถทำให้บรรลุจุดหมายหรือจุดประสงค์นั้น ๆ ได้ง่ายที่สุด เร็วที่สุด ประหยัดทั้งเวลา แรงงานและค่าใช้จ่ายมากที่สุด

ชูศรี สนิทประชากร (2531 : 140) ให้ความหมายว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น เรานับว่าเป็นกระบวนการอย่างหนึ่ง กระบวนการเรียนการสอนจึงหมายถึงกระบวนการที่ผู้เรียนประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้การดูแลแนะนำของผู้สอน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ค่อนข้างถาวรจากเดิม อันเป็นผลเนื่องมาจากการที่ประสบการณ์

สัญญา รัตนวราภักษ์ (ม.ป.ป. : 2-3) ให้ความหมายว่า กิจกรรมการเรียนการสอน คือ กิจกรรมที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันกระทำ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดไว้ โดยทั่วไปแล้วกิจกรรมทางการศึกษามักเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จึงมักเรียกกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รวม ๆ ว่า "กิจกรรมการเรียนการสอน"

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่ผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ เกิดการพัฒนาและการเรียนรู้ให้เป็นไปตามจุดหมายหรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยที่ผู้สอนรู้จักเลือกวิธีสอน การใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสม

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนจะต้องเป็นผู้จัดให้เหมาะสมกับผู้เรียนและเนื้อหาวิชาหรือสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษา ซึ่งจำแนกได้หลายประเภทดังที่ สิริวรรณ ศรีพหล และธีรบุทธิ เสนิงศ์ ฃ อยุชยา (2533 : 6-9) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นเกณฑ์ไว้ 8 ประเภท ดังนี้ คือ

1. กิจกรรมประเภทที่เกี่ยวกับการสังเกต เช่น การสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มหรือบุคคล ประเภทต่าง ๆ การสังเกตการทดลอง การสังเกตเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การเยี่ยมชมสถานที่ที่น่าสนใจ

การชมกิจกรรม การชมกีฬาและการชมภาพยนตร์ สไลด์ फिल्मสตริปหรือโทรทัศน์ เป็นต้น

2. กิจกรรมประเภทที่เกี่ยวกับการอ่าน เช่น การให้อ่านหนังสือเรียน การอ่านบทความจากวารสาร หนังสือพิมพ์หรือจุลสาร การอ่านสิ่งที่ครูเขียน การอ่านแผนที่ แผนที่ แผนภูมิ แผนผัง กราฟ การอ่านการ์ตูน นิทาน นิยาย โฆษณา การอ่านบัตรคำและการร้องเพลง เป็นต้น

3. กิจกรรมประเภทที่เกี่ยวกับการฟัง เช่น ฟังคำบรรยายของผู้สอน การฟังวิทยากรบรรยาย การฟังการอภิปราย โต้แย้ง การฟังวิทยุ แผ่นเสียง แถบบันทึกเสียงและการฟังดนตรี เป็นต้น

4. กิจกรรมประเภทที่เกี่ยวกับการพูด เช่น การให้เล่าเรื่อง การตอบคำถาม การถามคำถาม การแสดงความคิดเห็น การวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล การให้คำจำกัดความ การสรุปเนื้อหาสาระ การกำหนดมโนคติและหลักการ การตั้งสมมติฐาน การอภิปรายหรือโต้แย้งการพรรณนา และการอธิบาย เป็นต้น

5. กิจกรรมประเภทที่เกี่ยวกับการเขียน เช่น การจดเรื่องย่อ การเขียนสรุป การสรุปหลักการ การเขียนตอบคำถาม การเขียนรายงาน การเขียนบทความ เรียงความ การเขียนจดหมาย การเขียนโคลง กลอน คำประพันธ์ต่าง ๆ การแต่งเพลง การเขียนแผนที่ แผนที่ และกราฟ การวาดรูปภาพ การเขียนสังเขปหัวข้อและการเขียนแบบจำลอง เป็นต้น

6. กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดง เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละครสั้น ละครล้อเลียนหรือละครเลียนแบบ การแสดงนาฏการ การแสดงหุ่นประเภทต่าง ๆ การแสดงกิจกรรมเข้าจังหวะ การแสดงนิทรรศการ การจัดป้ายนิเทศ การแสดงผลงานทางวิทยาศาสตร์ การแสดงการแต่งกายสมัยต่าง ๆ การแสดงวัฒนธรรมประจำภาคและการสาธิต เป็นต้น

7. กิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติ เช่น การฝึกงานช่างต่าง ๆ การทำโครงการ การฝึกมารยาทการเข้าสังคม การทำงานหัตถกรรมประเภทต่าง ๆ การทำอาหารหลังจากผู้สอนสาธิตวิธีทำแล้ว การทดลอง การเข้าร่วมกิจกรรมท้องถิ่น การสำรวจและการวิจัย เป็นต้น

8. กิจกรรมเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น เช่น การทำงานกลุ่ม การเข้าร่วมอภิปราย การเข้าร่วมแสดง การแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม การสัมภาษณ์ การสำรวจ การทดลองเป็นกลุ่ม การเล่นเกม

การแสดงสถานการณ์จำลอง การสาธิตและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เป็นต้น

นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแล้ว หลักการในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงก็เป็นส่วนสำคัญ ดังข้อเสนอแนะของคิบเบลอร์ (Kibler. 1974 : 73-79) ได้เสนอแนะหลักการไว้ ดังนี้

1. การเตรียมตัวก่อนการเรียนรู้ ก่อนที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ นั้นผู้เรียนควรจะได้มีความรู้ขั้นต้นว่าเป็นพื้นฐานที่จำเป็นมาก่อนแล้วและผู้เรียนควรจะได้รับการ "อุ่นเครื่อง" เสียก่อนด้วยการที่ผู้สอนแจ้งให้รู้ว่า ความรู้เดิมอะไรบ้างที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่และความรู้เดิมอะไรบ้างที่อาจมาขัดขวางการเรียนรู้ใหม่
2. การจูงใจ ผู้เรียนจะเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าหากเขามีความสนใจในสิ่งที่ถูกนำมาให้เขาเรียน การเลือกเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนและหรือการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้จะเพิ่มความสนใจใคร่เรียนให้แก่อผู้เรียนได้กิจกรรมหรืองานต่าง ๆ ที่จะให้ผู้เรียนกระทำควรมีลักษณะที่ทำให้เขารู้สึกมั่นใจว่าจะกระทำให้สำเร็จลงไปได้
3. การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเห็นพฤติกรรมปลายทางเป็นแบบอย่าง การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเห็นตัวอย่างพฤติกรรมที่ถือว่าประสบผลสำเร็จหรือน่าพอใจจะช่วยทำให้เขาเกิดการเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบพฤติกรรมนั้นตามไปด้วย
4. การตอบสนองอย่างมีชีวิตชีวา การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียนควรเป็นเรื่องของผู้เรียนเป็นหลัก เพราะผู้เรียนจะเรียนรู้จากสิ่งที่เขาได้ลงมือกระทำเองหาใช่จากสิ่งที่ผู้สอนได้กระทำไม่
5. การแนะนำ ในการแสดงพฤติกรรมที่เป็นการเรียนรู้ใหม่นั้น ผู้เรียนควรจะได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจนกระทั่งเขาสามารถแสดงพฤติกรรมนั้นได้เองโดยลำพัง
6. การฝึกปฏิบัติในการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนควรจะได้รับโอกาสที่จะฝึกปฏิบัติพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เรียนรู้ใหม่บ่อย ๆ ครั้ง
7. การแจ้งผลกลับไปให้ทราบ ในการแสดงพฤติกรรมที่เป็นการเรียนรู้ใหม่แต่ละครั้งนั้น ผู้เรียนควรจะได้รับทราบผลของการแสดงพฤติกรรมหรือการปฏิบัติงานของเขาโดยทันที ถ้าหากเป็น

การปฏิบัติงานที่ได้ผลดีการให้รางวัลจะเป็นตัวเสริมแรง ทำให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเช่นนี้อีก

8. การจัดลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ ในการเรียนการสอนนั้น เนื้อหาวิชาควรถูกนำมาจัดในลักษณะที่จะให้ผู้เรียนเรียนจากง่ายไปหายากหรือจากสิ่งที่ใกล้ตัวไปยังสิ่งที่ไกลตัว การเรียนรู้ให้สำเร็จก็จะได้ดำเนินไปตามนั้น หากไม่แล้วผู้เรียนจะเกิดความเบื่อหน่ายได้

9. ความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากว่าผู้เรียนแต่ละคนก็มีความแตกต่างกันในด้านวิธีการเรียนรู้และอัตราในการเรียนรู้ ฉะนั้น ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีให้แก่ผู้เรียนจึงต้องจัดในลักษณะที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยวิธีการที่เขาถนัดและในอัตราที่เหมาะสมกับความสามารถ

10. พฤติกรรมการสอนในชั้นเรียน ผู้สอนต้องระลึกรู้เสมอว่า ทักษะในการกระตุ้นความสนใจ การอธิบาย การให้คำแนะนำ การใช้ตัวเสริมแรง ตลอดจนการบริหารห้องเรียนล้วนแต่มีผลทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพแตกต่างกันออกไปทั้งสิ้น ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดวิธีสอนในแต่ละวิชาและแต่ละชั่วโมง

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

การนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการศึกษา เพื่อช่วยเหลือ แนะนำ หรือปรับปรุงกระบวนการสอนของครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนให้มีประสิทธิภาพตลอดเวลา ดังความหมายที่ผู้ให้ไว้ ดังนี้

ชารี มณีศรี (2520 : 1) ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา คือ ความพยายามอย่างหนึ่งในการช่วยส่งเสริมให้การศึกษามีคุณภาพ ทั้งด้านการเรียนและการสอน

นิพนธ์ กินาวงศ์ (2522 : 121) ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา คือ การปรับปรุงคุณภาพของการศึกษา

สันต์ ชรรณบำรุง (2526 : 10) ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง การช่วยเหลือ การแนะนำ การชี้แจง การบริการ การปรับปรุงที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ในการที่จะส่งเสริมให้ครูปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

วินัย สมมิตร และคนอื่น ๆ (2527 : 253) ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา คือ กิจกรรมหรือความพยายามต่าง ๆ ของบุคลากรทางการศึกษา ที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้ร่วมวิชาชีพ ให้นำปฏิบัติการทางด้านการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนองนโยบายและเป้าหมายของการจัดการศึกษา

สังข์ อุทรานันท์ (2530 : 11) ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศและการนิเทศการศึกษาเป็นการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนโดยผ่านตัวกลางคือครูและบุคลากรทางการศึกษา

กูด (Good. 1973 : 539) ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา คือ ความพยายามทุกชนิดของผู้บริหารในการแนะนำผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้รู้จักวิธีการปรับปรุงงานสอน ช่วยให้เกิดความเจริญทางวิชาชีพของการศึกษา ช่วยพัฒนาผู้สอนปรับปรุงวัตถุประสงค์ วัสดุอุปกรณ์ เนื้อหาการสอนและการประเมินผลการสอน

แทนเนอร์และแทนเนอร์ (Tanner and Tanner. 1980 : 6) ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา คือ การปรับปรุงการสอน รวมทั้งการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานด้านอื่น ๆ ในสถานศึกษา เช่น การบริหารบุคลากร การบริหารกิจการนักเรียน การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน การบริหารอาคารสถานที่และการบริหารงานธุรการในโรงเรียน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้ความรู้ทางการสอน ปรับปรุงและพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นกระบวนการระหว่างผู้สอนศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษาหรือบุคลากรอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

การนิเทศศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งของการบริหารการศึกษาในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านวิทยาการและเทคโนโลยี การศึกษาจะต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ทันต่อวิทยาการที่ก้าวหน้า สถาน

ศึกษาจึงต้องปรับปรุงด้านการเรียนการสอนอยู่เสมอ ผู้บริหารจึงเป็นผู้หน้าที่รับผิดชอบพิจารณาการเรียนการสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านกิจกรรมการเรียนการสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เนื้อหารายวิชาและวิธีสอน ดังที่ กิตติมา ปรีดีติก (2532 : 70) กล่าวถึงวิธีการปรับปรุงการเรียนการสอนและทำให้การศึกษาพัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 อย่าง คือ การนิเทศการสอนและการฝึกอบรมครู

1. การนิเทศการสอน เป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารงานวิชาการและจำเป็นต้องจัดให้มีขึ้นในโรงเรียน เพราะเป็นการส่งเสริมการทำงานในหน้าที่ของครูได้ดีขึ้น อันส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน การนิเทศการสอน เป็นการช่วยเหลือแนะนำหรือปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของครูให้ดีขึ้นนอกเหนือจากศึกษานิเทศก์โดยตรงแล้ว ผู้บริหารโรงเรียนหรือครูใหญ่จะเป็นผู้ทำหน้าที่นี้ได้ดีที่สุด โดยทำงานร่วมกับครู เพื่อช่วยเหลือแนะนำและช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเรียนการสอน

2. การฝึกอบรมครู เป็นกิจกรรมที่ผู้บริหารจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนและการทำงานของครูให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น ครูมีความจำเป็นต้องแสวงหา เพื่อให้ได้รับความรู้ใหม่ ๆ เพื่อทันทันกับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องจัดดำเนินการให้มีการฝึกอบรมขึ้น เพราะการฝึกอบรมช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเองดีขึ้น เมื่อมีปัญหามในการปฏิบัติงาน การประชุมอบรมจะช่วยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ช่วยไม่ให้ครูเป็นคนลำสมัย ไม่เฉื่อยชา มีความกระตือรือร้นในการทำงาน นอกจากนี้ ยังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีแก่คณะครูด้วย

ฉัตรชัย อรรถพันธ์ (2522 : 136) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้นิเทศการสอน มีดังนี้

1. การให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์เกี่ยวกับงานโครงสร้างวิชาการสถานการณการศึกษาการเรียนการสอนภายในห้องเรียน
2. การปรึกษาหารือกับครูแต่ละคนในการช่วยเหลือปรับปรุงการสอน

3. การสังเกต การสาธิตการสอน
4. การจัดหาอุปกรณ์การสอน
5. การบำรุงขวัญและการให้กำลังใจครู

โดยหลักการแล้ว ครูใหญ่เป็นผู้ที่มีโอกาสในการทำหน้าที่นี้เทศการสอนอย่างมากที่สุดภายในโรงเรียน แต่ครูใหญ่ก็อาจเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลาย เช่น ศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์จังหวัดหรือวิทยากรเฉพาะสาขามาให้การช่วยเหลือในการนิเทศการสอนของครูได้ด้วย ผู้ที่มีหน้าที่ระดับรองลงมา เช่น ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ ครูหัวหน้าสายวิชาต่าง ๆ อาจได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นผู้นิเทศงานสอนของครูก็ได้

การพัฒนาบุคลากรทางการสอน

การพัฒนาบุคลากรทางการสอนเป็นสิ่งที่ผู้สอนและผู้บริหารควรเอาใจใส่ เพื่อพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ ดังมีผู้ให้ความหมายไว้ว่า

วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร และสุพิชญา ธีระกุล (2520 : 51) ให้ความหมายว่า การพัฒนาบุคลากร คือ การเพิ่มพูน ทักษะ ทักษะ ความชำนาญ ความรู้และความสามารถในการทำงาน ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่และเงินเดือน

ประชุม รอดประเสริฐ (2528 : 132) ให้ความหมายว่า การพัฒนาบุคลากร คือ กระบวนการที่จะเสริมสร้างให้บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ ตลอดจนทัศนคติอันจะเป็นผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุเมธ เดียววิเศษ (2529 : 147) ให้ความหมายว่า การพัฒนาบุคลากร คือ กระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและความชำนาญ ตลอดจนเสริมสร้างอุปนิสัย ทักษะและวิธีการทำงานที่ดีของบุคคลในหน่วยงาน เพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ทั้งในเวลาปัจจุบันและอนาคต

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากรเป็นการเสริมสร้างความรู้ ความชำนาญ สมรรถภาพในการทำงาน ด้วยกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานนั้นเป็นไปอย่างมี

ประสิทธิภาพ

การพัฒนาบุคลากรเป็นความจำเป็นที่ควรมีในการประกอบอาชีพครู ดังที่ หนัส หันนาคินท์ (2524 : 88) กล่าวว่า ผู้ประกอบอาชีพครูนั้นจะต้องตามทันเหตุการณ์ ความเปลี่ยนแปลงหรือ การค้นพบใหม่ ๆ ในวิชาการและวิชาชีพของครู อาชีพครูนั้นจะหยุดนิ่งไม่ได้ เพราะความรู้และ วิธีการต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงเจริญขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะให้การศึกษากับนักเรียนได้ผลเต็มที่และทันต่อความเจริญของโลก ครูเองก็จะต้องติดตามความเจริญก้าวหน้าเหล่านี้อยู่เสมอ จะหยุดนิ่งไม่ได้ เพื่อที่จะได้นำความรู้ใหม่ ๆ มาสอนนักเรียนให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยมีหลักการและเหตุผลที่จะต้อง จัดการพัฒนาบุคลากร ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของโรงเรียนขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพ ของผู้ปฏิบัติงานย่อมจะเพิ่มขึ้นจากการที่โรงเรียนให้โอกาสแก่เขาที่จะพัฒนาวิสัยสามารถที่มีอยู่ในตัว ของเขาเอง
2. การพัฒนาตนเองเป็นกิจกรรมตั้งแต่เกิดจนถึงตาย การพัฒนาบุคลากรเป็นกิจกรรมที่จะ ต้องกระทำตั้งแต่แรกเข้าทำงานจนถึงเวลาที่จะต้องออกจากงานตามวาระ
3. โรงเรียนมีหน้าที่ที่จะต้องเสริมสร้างประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งเพื่อเตรียมคนไว้รับ หน้าที่ใหม่และปรับปรุงงานที่ทำอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ทั้งเป็นคณะและรายบุคคลและบทบาท นี้จะต้องเพิ่มขึ้นอยู่เสมอ

ผู้บริหารเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาบุคลากร ดังที่ ฉัตรชัย อรรถนันท์ (2522 : 202-205) กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากรมีจุดมุ่งหมายที่จะเพิ่มพูนและปรับปรุงคุณภาพของผู้ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ก็เพื่อผลงานของสถาบันเองและทั้งเพื่อสนองความต้องการที่จะก้าวหน้าของผู้ปฏิบัติงาน อันถือได้ว่าเป็นความต้องการพื้นฐานโดยทั่วไปของมนุษย์ทุกคน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหาร ที่จะต้องพยายามหาทางให้ผู้ปฏิบัติงานได้เจริญก้าวหน้าไปเท่าที่ความสามารถของเขาจะอำนวยให้เป็น ไปได้ โดยสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. พยายามส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้วยความเต็มใจและจริงใจ ทำตัวเป็นแบบอย่าง หา

โอกาสสร้างสรรค์ สันทนาการแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ ๆ กับครูอยู่เสมอ โดยเฉพาะในด้านวิชาชีพ

2. จัดหาเครื่องมือ บุคลากรและงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร
3. พยายามหาข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาต่อและหากเป็นไปได้ก็ควรรหาแหล่งทุนเพื่อสนับสนุน

การศึกษาต่อด้วย

กิจกรรมโดยทั่วไปสำหรับการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนมี ดังนี้

1. กิจกรรมให้ทำตามลำพัง

- 1.1 การอ่าน การฟังปาฐกถาทงวิชาการ
- 1.2 การทดลอง วิจัย โดยเฉพาะวิจัยในงานที่ทำอยู่เป็นประจำ
- 1.3 การเข้าร่วมประชุมทางวิชาการ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหมู่ที่สนใจร่วมกัน
- 1.4 การไปสังเกตการสอน หรือกิจกรรมทางวิชาการในโรงเรียนอื่น
- 1.5 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน
- 1.6 การมีส่วนร่วมในการบริหารงานของโรงเรียน
- 1.7 การลาไปศึกษาต่อหลังจากได้ปฏิบัติงานมาชั้วระยะหนึ่ง
- 1.8 การพยายามติดตามและปรับปรุงความเจริญของตนเอง

2. กิจกรรมที่ทำเป็นหมู่คณะ

- 2.1 การประชุมคณะครู เพื่อช่วยกันพิจารณาแก้ปัญหาทางด้านการเรียนการสอน หรือ

ปัญหาทางด้านการบริหารงานในโรงเรียน

- 2.2 การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการพบปะประชุมปรึกษาหารือกัน เพื่อแก้ปัญหาทางภาคปฏิบัติในระหว่างผู้ที่ประสบการณ์ในงานนั้นมาแล้วและมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาพร้อมกัน

3. การปรึกษาก่อนเปิดโรงเรียน กิจกรรมที่ควรจะทำในระยะนี้ควรจะมีการกำหนดหน้าที่

ความรับผิดชอบของครูแต่ละคน เพื่อช้ยความเข้าใจในงานที่จะทำต่อไป เพื่อให้มุ่งไปสู่เป้าหมายที่สอดคล้องกัน เพื่อพิจารณาปัญหาที่ตกค้างมาจากปีการศึกษาที่แล้ว เพื่อชี้แจงนโยบายและวิธีการทำงานที่อาจมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อเป็นการแนะนำครูใหม่ ผู้บริหารอาจถือโอกาสนี้แจ้ง

ให้คณะกรรมการดำเนินงานที่ได้กระทำไปแล้วในระหว่างปีภาคเรียนและมีผลผูกพันต่องานที่จะทำต่อไป

4. การจัดคณะทำงานในรูปกรรมการ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ครูได้รู้จักการบริหารงานที่จะต้องทำร่วมกันเป็นคณะ เช่น รู้จักการวางนโยบายและแผนงาน ตลอดจนการปฏิบัติให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ กิจกรรมเช่นนี้จะช่วยเพิ่มสมรรถภาพในการทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี

ดังนั้น การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอนเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากร โดยเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการด้วยกิจกรรมต่าง ๆ การเพิ่มคุณวุฒิหรือการค้นคว้า วิจัยพัฒนาสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโดยตรงที่จะต้องให้การสนับสนุน ส่งเสริม เพื่อให้บุคลากรมีการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่สำคัญขององค์ประกอบของกระบวนการศึกษา เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้หรือไม่ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ปรับปรุง พัฒนาในการดำเนินงานครั้งต่อไป

ชวาล แพร์กุล (2518 : 140) ให้ความหมายว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการใด ๆ ที่จะให้ได้ว่าซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง อันมีความหมายแทนขนาด สมรรถภาพ นามธรรม ที่นักเรียนผู้ที่มีอยู่ในตน ถ้าใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือกระตุ้นก็คือ เอาจำนวนผลงานที่นักเรียนแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบออกมาเป็นเครื่องชี้บอกว่า เขามีสมรรถภาพในเรื่องนั้น ๆ ปานใด ส่วนการประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ครูนำทุก ๆ รายการที่ทราบจากการวัดไปใช้ คือ ครูนำผลมาจากการวัดผลเหล่านั้นมารวมกัน เพื่อนำไปวินิจฉัยตราคุณค่าและชี้ขาดลงเป็นผลสรุปว่า เด็กคนนี้มีคุณภาพสูงหรือต่ำ สมควรสอบได้หรือสอบตก

พนัส หันนาคินทร์ (2524 : 199) ให้ความหมายว่า เรามีคำที่ใช้ยู่สองคำในความหมายของการประเมินผลการศึกษา คือ คำว่า การวัดผล (Measurement) และการประเมินผล

(Evaluation) คำทั้งสองนี้มีความหมายต่างกัน

การวัดผล (Measurement) หมายถึง การเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ มีลักษณะเป็นรูปธรรม กล่าวคือ เรามักจะแสดงผลของการวัดออกมาเป็นตัวเลข เพื่อแสดงว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงไรจากการที่ได้เรียนไปแล้ว โดยนำผลที่นักเรียนทำได้กับคำตอบที่ครูเตรียมไว้ว่าเป็นคำตอบที่ถูกไปเปรียบเทียบกัน

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การพิจารณากำหนดคุณค่า (Value Judgment) จากคะแนนที่เราได้จากการวัดผลนั้น เช่น เก่งหรือไม่เก่ง ดีหรือไม่ดี คือ เมื่อเราได้คะแนนจากการวัดมาแล้วเรายังบอกไม่ได้ทีเดียวว่า เด็กคนนั้นเก่งหรือไม่เก่ง เราจะต้องใช้วิจารณญาณพิจารณาคุณค่าต่อไปอีก โดยการเปรียบเทียบกับคนอื่นในห้องเดียวกัน

ไพศาล หวังพานิช (2523 : 3-4) ให้ความหมายว่า การวัดผล เป็นกระบวนการติดตามผลการปฏิบัติว่า ได้ผลตรงตามเป้าหมายเพียงใด กล่าวคือ การวัดผลการศึกษาทำหน้าที่โดยตรงในการตรวจสอบผลของการเรียนการสอนว่าผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใดได้ผลระดับใด ผู้เรียนมีความสามารถชนิดใดบ้างและยังมีสิ่งใดที่บกพร่องควรแก่การแก้ไขบ้างจะเห็นได้ว่าการวัดผลการศึกษาเกิดขึ้นเนื่องจากการยอมรับความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติของผู้เรียน ซึ่งเชื่อว่าผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นวัยใดหรือระดับใดก็ตาม ย่อมมีความแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้หรือที่เรียกว่ามีความแตกต่างระหว่างบุคคล ความเชื่อหรือความคิดเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลดังกล่าว อาจแยกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เชื่อว่าคนเราเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันในเวลาที่เท่ากัน หรือ
2. เชื่อว่าคนเราเรียนรู้ได้เท่ากันแต่ใช้เวลาไม่เท่ากัน

จากความเชื่อดังกล่าว ทำให้การวัดผลการศึกษามีบทบาทหรือต้องทำหน้าที่ 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. วัดผลเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ (Summative Evaluation) เป็นการสอบวัด เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบหรือพิจารณาผลการเรียนรู้โดยสรุปว่าผู้เรียนแต่ละคนเก่งหรืออ่อน ดีหรือเลวเพียงใด

ควรมีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนดไว้มากน้อยเพียงใด การวัดประเภทนี้จะดำเนินการเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้งหมด อาจจะเป็นหนึ่งภาคเรียนหรือหนึ่งปีก็แล้วแต่ ซึ่งการวัดชนิดนี้รู้จักกันในรูปสอบรวมหรือสอบไล่ นั่นเอง การวัดผลเพื่อประเมินผลการเรียนจึงทำหน้าที่ตรวจสอบว่าเมื่อใช้เวลาในการเรียนเท่ากัน ผู้เรียนคนใดเก่งอ่อนมากน้อยกว่ากันเพียงใด

2. การวัดผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative evaluation) เป็นการวัดที่มีเป้าหมายในการค้นหาข้อบกพร่องในการเรียนของผู้เรียน เพื่อจะได้ให้การช่วยเหลือซ่อมเสริมหรือแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น จึงถือว่าเป็นการวัดที่ให้ประโยชน์อย่างมากต่อผู้เรียน เพราะจะได้รับการช่วยเหลือแนะนำในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนเป็นระยะ ๆ ไป อาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า การวัดผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นการวัดเพื่อค้นหาว่าเด็กคนใดควรใช้เวลาในการเรียนเพิ่มมากขึ้น จึงจะมีความสามารถต่าง ๆ ใกล้เคียงกับคนอื่น ๆ การวัดผลในลักษณะดังกล่าว เป็นการวัดผลระหว่างการเรียนการสอนดำเนินอยู่ซึ่งนิยมสอบวัดเมื่อจบเนื้อหาย่อย ๆ เป็นระยะ ๆ ไป

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน เป็นหน้าที่ของผู้สอนโดยตรงที่จะต้องตรวจวัดผลการปฏิบัติงานสอนของตนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ผู้บริหารจึงต้องส่งเสริมให้ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลและประเมินผล ดังที่ผู้กล่าวถึงความเกี่ยวข้องของผู้บริหารกับวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร และสุพิชญา ธีระกุล (2520 : 42) ได้กล่าวถึง ผู้บริหารกับการวัดและประเมินผลว่า ผู้บริหารควรรหาทางส่งเสริมให้ครูได้รู้หลักและวิธีการวัดผลว่าควรจะวัดอย่างสม่ำเสมอ วัดหลาย ๆ แบบ วัดหลาย ๆ ด้าน โดยยึดจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนเป็นหลัก สำหรับข้อทดสอบนั้น ถ้าทำได้ผู้บริหารควรรหาทางให้คณะครูได้ร่วมกันจัดทำขึ้นตามรายวิชาที่ครูเหล่านั้นสอนอยู่ โดยเน้นถึงลักษณะของข้อสอบที่ดีว่าควรจะเป็นอย่างไรบ้าง แล้วจัดทำไปตามนั้นเป็นรายวิชา หลังทดสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้บริหารควรจะได้นำผลของการสอบของนักเรียนและข้อทดสอบที่ใช้ นั้นมาวิเคราะห์ เพื่อหาข้อมูลว่าการสอนของครูแต่ละชั้นเป็นอย่างไร มีสิ่งใดบกพร่องควรแก้ไขบ้างจะได้หาทางแก้ไขกันต่อไปและผู้บริหารควรจะกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลไว้ในโรงเรียน

ด้วยว่าจะวัดกันเมื่อไร วัดอะไร วัดอย่างไร วัดปีละกี่ครั้ง จะได้เตรียมเครื่องมือที่จะใช้วัด กำหนด
ตารางสอบ จัดห้องสอบ จัดผู้ควบคุมห้องสอบและประเมินผลการสอบไว้ให้พร้อม ถ้าจำเป็นจะต้อง
รายงานผลการสอบของนักเรียน ผู้บริหารก็จัดเตรียมแบบฟอร์มและรายงานไปตามความจำเป็น

พนัส หันนาคินทร์ (2524 : 206) ได้กล่าวถึงหน้าที่ในการบริหารงานของสถานศึกษาที่
ผู้บริหารจะต้องเกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ดังนี้

1. กำหนดนโยบายโดยทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินผล คือ
 - 1.1 ประเภทของข้อสอบที่จะใช้หรือเครื่องมืออื่น ๆ
 - 1.2 ระยะเวลาที่จะใช้ในการสอบ ในหนึ่งภาคเรียนจะสอบกี่ครั้ง เก็บคะแนนหรือไม่
จะเก็บเท่าไร
 - 1.3 มาตรฐานอันจะพึงยึดถือในการสอบหรือการวัดผล
 - 1.4 กำหนดการส่งคะแนนสอบต่อหัวหน้าหมวดวิชาหรือต่อฝ่ายทะเบียน
 - 1.5 การเตรียมแบบสำหรับรายงานผลการสอบแก่ผู้ปกครอง
2. จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสอบ เช่น เครื่องพิมพ์ กระดาษไข
กระดาษโรเนียว ตลอดจนจัดเจ้าหน้าที่เพื่อการนั้น
3. พยายามหาทางส่งเสริมครูให้มีความสามารถในการประเมินผลเพิ่มขึ้น ทั้งเทคนิคการ
ออกข้อสอบ การให้คะแนน การประเมินผลข้อสอบ ประเมินผลการสอบ ตลอดจนการรายงานผล
การสอบ
4. การจัดทำตารางสอบ กำหนดครูผู้คุมสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ
5. การจัดห้องสอบ ที่นั่ง การสร้างบรรยากาศให้เหมาะแก่การสอบและคำนึงถึงความ
สะดวกในการที่จะแจกข้อสอบและเก็บข้อสอบ ที่นั่งควรห่างกันพอควร พยที่จะไม่ให้เกิดการทุจริตขึ้นได้
6. ให้ทราบและเข้าใจระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องผู้เข้าสอบและผู้ควบคุมการ
สอบไว้โดยละเอียด แน่ชัด เพื่อจะได้ปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกันและเป็นการสร้างมาตรการ เพื่อป้องกัน
การทุจริตในการสอบ

7. เมื่อสอบเสร็จแล้ว ผู้บริหารควรจะได้ทำการประเมินผลการสอนที่ได้ผ่านไปแล้ว หากมีข้อบกพร่องเกิดขึ้นก็จะต้องหาทางแก้ไขต่อไปหรือหากมีความคิดใหม่ ๆ เกิดขึ้นก็จะได้นำบทกวีสำหรับลองจัดทำต่อไป

8. เกณฑ์ในการประเมินผล ตลอดจนแบบฟอร์มต่าง ๆ นั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้แล้ว เป็นหน้าที่ของครูใหญ่จะต้องคอยตรวจสอบดูว่า ครูได้ดำเนินการไปตามเกณฑ์เหล่านั้นอย่างถูกต้องและครบถ้วน

วรสุภา บุญไวโรจน์ (2526 : 254-255) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. ด้านตัวผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้ความสามารถของตนเองว่ามีจุดเด่นหรือบกพร่องตรงไหนจะได้หาทางปรับปรุงแก้ไข เพื่อกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเล่าเรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชานั้นและเพื่อให้ผู้เรียนสร้างกระบวนการเรียนที่ถูกต้อง

2. ด้านผู้สอนและฝ่ายบริหารโรงเรียน เพื่อทราบปริมาณความงอกงามของผู้เรียนทุกด้าน เพื่อช่วยในการคัดเลือกประสบการณ์และวิธีสอน เพื่อช่วยให้ครูทราบประสิทธิภาพในการสอนของตน เพื่อทราบความสนใจ เจตคติ สภาพทางอารมณ์ สังคมและความต้องการของผู้เรียน เพื่อช่วยในการจัดตำแหน่ง เพื่อช่วยในการนิเทศและการบริหารการเรียนการสอน เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการสอนของสถานศึกษาและเพื่อเป็นข้อมูลที่จะนำไปสู่การวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

จากความหมายและคำกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การวัดผลและประเมินผลการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนผู้สอนบรรลุผลสัมฤทธิ์และมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องเข้ามาสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความสามารถในการวัดผลและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มาลี วิชญกุล (2525 : บทความย่อ) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้บริหารมีความ เห็นว่า การพัฒนาบุคลากรที่ได้ปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ได้แก่ การปฐมนิเทศ การฝึก อบรมหรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ การเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ การส่งเสริมให้มีการศึกษา ต่อและการสังเกตเยี่ยมเยียนดูงานและศึกษาวิถีการทำงาน ส่วนที่เห็นว่าปฏิบัติจริงในระดับน้อยมี 3 ด้าน ได้แก่ การสัมมนาทางวิชาการ การจัดสัมมนาทางวิชาการและการแต่งตั้งโยกย้ายสับเปลี่ยน หน้าที่การงาน ส่วนกลุ่มอาจารย์มีความคิดเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรที่ได้ปฏิบัติจริงทั้ง 8 ด้าน อยู่ใน ระดับน้อย สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาบุคลากร กลุ่มผู้บริหารส่วนใหญ่พบว่า ขาดแคลน ด้านงบประมาณ ขาดวิทยากรที่เชี่ยวชาญ ความไม่เพียงพอของกำลังคนและความไม่พร้อมด้านอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ส่วนกลุ่มอาจารย์พบว่า ขาดแคลนด้านงบประมาณ กำลังคน วิทยากรที่เชี่ยวชาญ ความไม่เพียงพอของหนังสือคู่มือทางด้านวิชาชีพ ความไม่พร้อมด้านโรงฝึกงาน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือต่าง ๆ ส่วนผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการ พัฒนาบุคลากรที่ปฏิบัติจริงทั้ง 8 ด้าน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บุญเหลือ กองทอง (2533 : บทความย่อ) ได้วิจัยเรื่องความต้องการได้รับความรู้ เพื่อ พัฒนาสมรรถภาพในการทำงานวิธีการและรูปแบบการพัฒนาที่พึงประสงค์ของบุคลากรในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9,10 และ 11 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร ครูสายปฏิบัติการ สอนและครูสายบริการ ต่างก็ต้องการได้รับความรู้เพื่อพัฒนาสมรรถภาพในงานที่ต้องรับผิดชอบมาก ทุกด้านและต้องการให้มีการพัฒนาความรู้ของทุกฝ่ายโดยเร็ว วิธีการพัฒนาที่พึงประสงค์ ได้แก่ การศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ การดูงานในสถานประกอบการ การสัมมนาทางวิชาการ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เป็นครั้งคราว การประชุมเชิงปฏิบัติการ การฝึกอบรมระยะสั้น เป็นต้น รูปแบบที่ควรจะเป็นนั้น ควรเป็นความรับผิดชอบของหน่วยงานใน กรมอาชีวศึกษาที่จะกำหนดหน่วยงานขึ้นมาทำหน้าที่พัฒนาบุคลากร การฝึกอบรมควรเป็นระยะสั้น ๆ

จัดอบรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ไม่ควรเกิน 30 คน หลักสูตรควรมีความต่อเนื่อง ทันสมัย เน้นการฝึกทักษะ การให้ศึกษาต่อ ควรเน้นวิชาการบริหารการอาชีวศึกษา การบริหารการศึกษา หากมีการดำเนินงานในต่างประเทศ บุคลากรทุกกลุ่มต้องการงานในประเทศที่มีความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม

สุนีย์ ภูพันธ์ (2531 : 205) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา สรุปผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ใช้สอนและฝึกงานมีจำกัดและครูผู้สอนวิชาชีพไม่เพียงพอ การจัดการการสอน ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับห้องเรียน ห้องปฏิบัติการมีจำกัดและการจัดแบ่งชั่วโมงสอนให้ครู

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่พิเศษของครูผู้สอน ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมและพัฒนาการเรียนการสอน ความเพียงพอของหนังสือประกอบการสอน การขาดใบงานวิชาชีพในบางรายวิชา ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่ ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชา

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรใหม่

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นผู้บริหาร คือ ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะบริหารธุรกิจ หัวหน้าแผนกวิชาการบัญชี หัวหน้าแผนกวิชาการขายและการตลาด หัวหน้าแผนกวิชาการเลขานุการ หัวหน้าแผนกวิชาสัมพันธ์ธุรกิจของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 แห่ง ในปีการศึกษา 2536 รวมจำนวนทั้งสิ้น 56 คน และครู-อาจารย์ จำนวนทั้งสิ้น 292 คน ดังรายละเอียดตามตาราง 1

2. กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษาแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) จำนวน 5 แห่ง จากกลุ่มประชากร 8 แห่ง ซึ่งจะประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 35 คน และครู-อาจารย์จำนวน 198 คน ด้วยความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = .05$) เมื่อเทียบจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ควรเลือกจากประชากร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 260 ; อ้างอิงมาจาก Yamane. 1967) ดังรายละเอียดตามตาราง 2

ตาราง 1 จำนวนประชากรผู้บริหารและครู-อาจารย์

ลำดับที่	วิทยาลัยอาชีวศึกษา	จำนวนประชากร		รวม
		ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์	
1	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา	7	48	55
2	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์	7	31	38
3	วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด	7	32	39
4	วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี	7	43	50
5	วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม	7	30	37
6	วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น	7	47	54
7	วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี	7	32	39
8	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย	7	29	36
	รวม	56	292	348

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครู-อาจารย์

ลำดับที่	วิทยาลัยอาชีวศึกษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์	
1	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา	7	48	55
2	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์	7	31	38
3	วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี	7	43	50
4	วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น	7	47	54
5	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย	7	29	36
	รวม	35	198	233

หมายเหตุ จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนของผู้บริหารจำนวน 33 ราย และของครู-อาจารย์จำนวน 191 ราย รวมจำนวนที่ได้รับคืนทั้งหมด 224 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาค้นคว้านี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้สอบถามเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) สาขาวิชาแผนกช่าง ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เกี่ยวกับตำแหน่งการปฏิบัติงาน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดประมาณค่า (Rating Scale) โดยถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

2. วิธีการสร้าง

สร้างแบบสอบถามโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารการบริหารงานวิชาการ ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) สาขาวิชาบัญชีการ จากหนังสือ เอกสารวารสาร

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามชนิดประมาณค่า (Rating Scale) โดยศึกษาจากวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 104-109)

2.3 เขียนข้อคำถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน จำนวนทั้งหมด 44 ข้อ โดยจัดแบบสอบถามแต่ละฉบับออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เกี่ยวกับตำแหน่งการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

สอบถามผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการโดยพิจารณาจากระดับปฏิบัติ 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในข้อคำถามนั้นมากที่สุด

มาก หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในข้อคำถามนั้นมาก

ปานกลาง หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในข้อคำถามนั้นปานกลาง

น้อย หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในข้อคำถามนั้นน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในข้อคำถามนั้น

น้อยที่สุด

3. การตรวจสอบ

3.1 นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจแก้ไข ปรับปรุงเนื้อหา สำนวนภาษาและความถูกต้องเหมาะสมของแบบสอบถาม

3.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Face Validity)

3.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้บริหาร ครู-อาจารย์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ t-test แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จากข้อคำถามที่นำไปหาค่าอำนาจจำแนก 44 ข้อ ได้ข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ

3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้กับผู้บริหาร ครู-อาจารย์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach, 1984 : 169) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขออนุญาตจากอธิบดีกรมอาชีวศึกษาในการแจกแบบสอบถามและขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามผู้บริหารและครู-อาจารย์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามถึงกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์จำนวน 233 ฉบับ พร้อมทั้งให้ส่งคืน

ทางไปรษณีย์ โดยผู้วิจัยอำนวยความสะดวกในการส่งคืนด้วยวิธีเจ้าหน้าที่ซองและติดแสตมป์ไว้ให้และใช้วิธีการติดตามทางไปรษณีย์หลังจากส่งไป 3 สัปดาห์ ได้รับกลับคืนมาจำนวน 224 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกระทำกับข้อมูลที่ได้รับคืนมา ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและให้คะแนนจากคำตอบแบบสอบถาม

โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ระดับปฏิบัติมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
ระดับปฏิบัติมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ระดับปฏิบัติปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ระดับปฏิบัติน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ระดับปฏิบัติน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. คำนวณค่าสถิติโดยใช้ Computer โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งแบ่งเป็น

2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ \bar{X} , S.D.

2.2 สถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศ และพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ครู-อาจารย์ที่ประสบการสอนมาก ครู-อาจารย์ที่ประสบการสอนน้อย

2. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของผู้บริหาร ครู-อาจารย์

3. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของผู้บริหาร

4. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน

คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของครู-อาจารย์

5. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก

6. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย

7. วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนระหว่างผู้บริหารกับครู-อาจารย์

8. วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนระหว่างครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมากกับครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ค่าความแปรปรวน
t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤติของการทดสอบแบบที t-Distribution

เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูล

การแปลความหมายของข้อมูลพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

- 1.00 - 2.33 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย
- 2.34 - 3.66 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- 3.67 - 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ย ความเพียงพอของการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัด กรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน เป็นรายด้านและรวมเฉลี่ย ตามทัศนะของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์มาก ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย

ด้าน	การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา	ผู้บริหารและครู-อาจารย์ N = 224		ผู้บริหาร N = 33		ครู-อาจารย์ N = 191		ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์มาก N = 101		ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย N = 90	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร	2.84	0.60	3.38	0.84	2.75	0.49	2.78	0.44	2.71	0.55
2	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	3.09	0.63	3.53	0.82	3.01	0.56	3.01	0.53	3.01	0.59
3	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	2.74	0.71	3.40	0.88	2.63	0.62	2.63	0.58	2.64	0.66
4	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	2.97	0.71	3.52	0.89	2.88	0.63	2.88	0.57	2.88	0.68
	รวมเฉลี่ย	2.90	0.61	3.45	0.83	2.80	0.51	2.81	0.47	2.79	0.57

จากตาราง 3 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน ตามทัศนะของผู้บริหารและครู-อาจารย์ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์มาก ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

1. วิเคราะห์ข้อมูลการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของผู้บริหารและครู-อาจารย์

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการการบริหารงานวิชาการ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน เป็นรายด้านและรวมเฉลี่ยตามทัศนะของผู้บริหาร และครู-อาจารย์

ด้าน	การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยกรรม	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
1	หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร	2.84	0.60	3	ปานกลาง
2	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.09	0.63	1	ปานกลาง
3	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	2.74	0.71	4	ปานกลาง
4	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	2.97	0.71	2	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.90	0.61		ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามทัศนะของผู้บริหารและครู-อาจารย์ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.90 เมื่อ

พิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ลำดับที่ 2 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ลำดับที่ 3 หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร

ลำดับที่ 4 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน

ตาราง 5 คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจแบบมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการบริหารงานวิชาการ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาช่างยนต์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารและครู-อาจารย์

ข้อ	หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
1.	มีเอกสารหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์	2.94	0.83	4	ปานกลาง
2.	มีเอกสารประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน	2.63	0.83	9	ปานกลาง
3.	มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน	2.77	0.81	5	ปานกลาง
4.	ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน	2.42	0.92	12	ปานกลาง
5.	มีห้องสอนเฉพาะวิชาที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา	3.16	1.01	3	ปานกลาง
6.	มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร	2.58	0.83	10	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
7.	จัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตาม ความรู้ความสามารถ	3.79	0.79	1	มาก
8.	การจัดคาบการสอนของครู-อาจารย์ใน แต่ละวันตลอดทั้งสัปดาห์กระจายได้อย่าง สมดุล	3.20	0.80	2	ปานกลาง
9.	จัดสื่อการเรียนการสอนบริการให้ ครู-อาจารย์ได้รับอย่างเพียงพอ	2.70	0.81	6	ปานกลาง
10.	จัดอบรมครู-อาจารย์ใหม่ความรู้ในการ ผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน	2.64	0.79	8	ปานกลาง
11.	ประเภทหนังสือในห้องสมุดตรงตามความ ต้องการที่ครู-อาจารย์ให้นักศึกษาใช้ บริการ	2.67	1.00	7	ปานกลาง
12.	ปริมาณหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อ การใช้บริการ	2.58	1.00	11	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.84	0.60		ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาบัญชีการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตร

และองค์ประกอบของหลักสูตรตามทัศนะของผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่มีภาปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.84 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายชื่อ เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 จัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตามความรู้ความสามารถ
- ลำดับที่ 2 การจัดการการสอนของครู-อาจารย์ในแต่ละวันตลอดทั้งสัปดาห์กระจายได้อย่างสมดุล
- ลำดับที่ 3 มีห้องสอนเฉพาะวิชาที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา
- ลำดับที่ 4 มีเอกสารหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์
- ลำดับที่ 5 มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน
- ลำดับที่ 6 จัดสื่อการเรียนการสอนบริการให้ครู-อาจารย์ได้รับอย่างเพียงพอ
- ลำดับที่ 7 ประเภทหนังสือในห้องสมุดตรงตามความต้องการที่ครู-อาจารย์ให้นักศึกษาใช้บริการ
- ลำดับที่ 8 จัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ในการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 9 มีเอกสารประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน
- ลำดับที่ 10 มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร
- ลำดับที่ 11 ปริมาณหนังสือในห้องสมุดเพียงพอต่อการให้บริการ
- ลำดับที่ 12 ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการบริหารงานวิชาการ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบัญชีการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรม อาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทัศนะของ ผู้บริหารและครู-อาจารย์

ข้อ	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
13.	มีการประชุมครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน	3.15	1.01	2	ปานกลาง
14.	มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา เช่น การจัดนิทรรศการ ทักษะศึกษา	2.91	0.94	6	ปานกลาง
15.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน	3.69	0.88	1	มาก
16.	ครู-อาจารย์นำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับลักษณะวิชา	3.04	0.79	5	ปานกลาง
17.	ครู-อาจารย์ติดตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่สอน	3.09	0.79	4	ปานกลาง
18.	มีการจัดคาบเวลาเรียนได้เหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชาที่นักศึกษาเรียนในแต่ละวัน	3.15	0.82	2	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
19.	มีการติดตามค้นหาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษา มีปัญหาทางการเรียน	2.89	0.97	7	ปานกลาง
20.	มีการจัดสอนซ่อมเสริมรายวิชาให้แก่ นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน	2.75	0.92	8	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.09	0.63		ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา
พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนตามทัศนะของผู้บริหารและครู-อาจารย์มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดย
มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.09 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมาก
ไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน

ลำดับที่ 2 มี 2 ข้อ คือ

- มีการประชุมครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน
- มีการจัดคาบเวลาเรียนได้เหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชาที่นักศึกษาเรียนใน
แต่ละวัน

ลำดับที่ 4 ครู-อาจารย์ติดตามความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่สอน

- ลำดับที่ 5 ครู-อาจารย์นำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา
- ลำดับที่ 6 มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้นักศึกษา เช่น การจัดนิทรรศการทัศนศึกษา
- ลำดับที่ 7 มีการติดตามค้นหาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษามีปัญหาทางการเรียน
- ลำดับที่ 8 มีการจัดสอนซ่อมเสริมรายวิชาให้นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงานวิชาการ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบัญชีการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ตามทัศนะของผู้บริหารและครู-อาจารย์

ข้อ	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
21.	จัดให้มีการประชุมนิเทศครู-อาจารย์ บรรจุนใหม่	2.54	0.98	9	ปานกลาง
22.	จัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษา	2.85	0.89	3	ปานกลาง
23.	ประสานงานกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนา กระบวนการเรียนการสอน	2.62	0.83	8	ปานกลาง
24.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้าอบรมหรือ ประชุมปฏิบัติการในสาขาวิชาที่สอน เพื่อพัฒนาตนเอง	2.99	0.93	1	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
25.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้ ใหม่ ๆ โดยนำวิทยากรมาอบรมให้ใน สถานศึกษา	2.71	0.91	6	ปานกลาง
26.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีโอกาสศึกษา ต่อในสาขาวิชาชีพของตน	2.67	0.95	7	ปานกลาง
27.	มีการจัดหาเอกสาร สิ่งพิมพ์และวารสาร ในสาขาวิชาชีพที่เพิ่มพูนความรู้ให้ ครู-อาจารย์	2.53	0.85	10	ปานกลาง
28.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาค้นคว้า พัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอน	2.84	0.90	4	ปานกลาง
29.	มีการยกย่อง เชิดชู เผยแพร่ผลงานของ ครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทาง ด้านการเรียนการสอน	2.89	0.96	2	ปานกลาง
30.	มีการประเมินผลการสอนของ ครู-อาจารย์	2.79	0.85	5	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.74	0.71		ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพาณิชยกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการ
นิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอนตามทัศนะของผู้บริหารและครู-อาจารย์มีการปฏิบัติในระดับ
ปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.74 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตาม
ลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้าอบรมหรือประชุมปฏิบัติการในสาขาวิชาที่สอนเพื่อ
พัฒนาตนเอง
- ลำดับที่ 2 มีการยกย่อง เชิดชู เผยแพร่ผลงานของครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ
ทางด้าน การเรียนการสอน
- ลำดับที่ 3 จัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษา
- ลำดับที่ 4 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาค้นคว้าพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน
การสอน
- ลำดับที่ 5 มีการประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์
- ลำดับที่ 6 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้ใหม่ ๆ โดยนำวิทยากรมาอบรมให้เห็น
สถานศึกษา
- ลำดับที่ 7 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีโอกาสศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาที่สอนของตน
- ลำดับที่ 8 ประสานงานกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 9 จัดให้มีการปฐมนิเทศครู-อาจารย์บรรจุใหม่
- ลำดับที่ 10 มีการจัดหาเอกสาร สิ่งพิมพ์และวารสารในสาขาวิชาที่เพิ่มพูนความรู้ให้
ครู-อาจารย์

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงานวิชาการ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรม อาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ตามทัศนะ ของผู้บริหารและครู-อาจารย์

ข้อ	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
31.	มีการจัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวง ศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการ เรียนตามหลักสูตร ปวช.	2.55	0.90	9	ปานกลาง
32.	มีเอกสาร คู่มือ ตำราเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลให้กับครู-อาจารย์อย่าง พอเพียง	2.90	0.90	5	ปานกลาง
33.	มีการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้ารับการ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล	2.85	0.84	6	ปานกลาง
34.	มีการกำกับดูแลครู-อาจารย์ออกข้อสอบ เพื่อวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาตรงตาม วัตถุประสงค์การเรียนการสอนของ รายวิชา	2.94	0.85	4	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
35.	ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อปรับปรุงการเขียนข้อสอบให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	2.60	1.09	8	ปานกลาง
36.	สนับสนุนให้มีการจัดทำข้อสอบมาตรฐานเป็นรายวิชา	2.55	1.03	10	ปานกลาง
37.	กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดผลและประเมินผลการเรียนไว้ตลอดปีการศึกษา	3.68	0.90	2	มาก
38.	กำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	3.82	0.91	1	มาก
39.	มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาที่มีปัญหาเพื่อให้ครู-อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่	3.23	0.99	3	ปานกลาง
40.	มีการประชุมหรือแนะนำเพื่อให้ครู-อาจารย์นำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน	2.62	1.02	7	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.97	0.71		ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของผู้บริหารและครู-อาจารย์มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.97 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ย มากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 กำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ
- ลำดับที่ 2 กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดผลและประเมินผลการเรียนไว้ ตลอดปีการศึกษา
- ลำดับที่ 3 มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาที่บ่งชี้เพื่อให้ครู-อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่
- ลำดับที่ 4 มีการกำกับดูแลครู-อาจารย์ออกข้อสอบเพื่อวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนของรายวิชา
- ลำดับที่ 5 มีเอกสาร คู่มือ ตำราเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้กับครู-อาจารย์อย่างพอเพียง
- ลำดับที่ 6 มีการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล
- ลำดับที่ 7 มีการประชุมหรือแนะนำเพื่อให้ครู-อาจารย์นำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 8 ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อปรับปรุงการเขียนข้อสอบให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนการสอน
- ลำดับที่ 8 มีการจัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช.
- ลำดับที่ 10 สนับสนุนให้มีการจัดทำข้อสอบมาตรฐานเป็นรายวิชา

2. วิเคราะห์ข้อมูลการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา
 พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ
 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากร
 ทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของผู้บริหาร

ตาราง 9 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการการบริหารงาน

วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
 กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน เป็นรายด้านและรวมเฉลี่ย ตามทัศนะของ
 ผู้บริหาร

ด้าน	การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยกรรม	X	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
1	หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร	3.38	0.84	4	ปานกลาง
2	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.53	0.82	1	ปานกลาง
3	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	3.40	0.88	3	ปานกลาง
4	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	3.52	0.89	2	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.45	0.83		ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามทัศนะของผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.45 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 2 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 3 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน
- ลำดับที่ 4 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร

ตาราง 10 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร โดยจำแนกตามทัศนะของผู้บริหาร

ข้อ	หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
1.	มีเอกสารหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์	3.45	0.97	4	มาก
2.	มีเอกสารประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน	3.18	1.07	9	ปานกลาง
3.	มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน	3.21	0.96	8	ปานกลาง
4.	ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน	3.18	1.16	10	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
5.	มีห้องสอนเฉพาะวิชาที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา	3.76	0.97	2	มาก
6.	มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร	3.03	0.98	12	ปานกลาง
7.	จัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตามความรู้ความสามารถ	4.21	0.65	1	มาก
8.	การจัดคาบการสอนของครู-อาจารย์ในแต่ละวันตลอดทั้งสัปดาห์กระจายได้อย่างสมดุล	3.55	1.12	3	ปานกลาง
9.	จัดสื่อการเรียนการสอนบริการให้ครู-อาจารย์ได้อย่างเพียงพอ	3.24	1.03	6	ปานกลาง
10.	จัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ในการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน	3.09	0.95	11	ปานกลาง
11.	ประเภทหนังสือในห้องสมุดตรงตามความต้องการที่ครู-อาจารย์ให้นักศึกษาใช้บริการ	3.36	1.11	5	ปานกลาง
12.	ปริมาณหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อการให้บริการ	3.24	1.09	7	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.38	0.84		ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตร
และองค์ประกอบของหลักสูตร ตามทัศนะของผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนน
เฉลี่ยรวม 3.38 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย
ดังนี้

- ลำดับที่ 1 จัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตามความรู้ความสามารถ
- ลำดับที่ 2 มีห้องสอนเฉพาะวิชาที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา
- ลำดับที่ 3 การจัดการการสอนของครู-อาจารย์ในแต่ละวันตลอดทั้งสัปดาห์กระจายได้อย่าง
สมดุล
- ลำดับที่ 4 มีเอกสารหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์
- ลำดับที่ 5 ประเภทหนังสือในห้องสมุดตรงตามความต้องการที่ครู-อาจารย์ให้นักศึกษาใช้
บริการ
- ลำดับที่ 6 จัดสื่อการเรียนการสอนบริการให้ครู-อาจารย์ได้รับอย่างเพียงพอ
- ลำดับที่ 7 ปริมาณหนังสือในห้องสมุดเพียงพอต่อการใช้บริการ
- ลำดับที่ 8 มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน
- ลำดับที่ 9 มีเอกสารประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน
- ลำดับที่ 10 ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน
- ลำดับที่ 11 จัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ในการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 12 มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร

ตาราง 11 คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการบริหารงาน

วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบัญชีการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยจำแนก
ตามทัศนะของผู้บริหาร

ข้อ	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
13.	มีการประชุมครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน	3.73	1.04	2	มาก
14.	มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา เช่น การจัดนิทรรศการ ทัศนศึกษา	3.42	1.23	6	ปานกลาง
15.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน	4.18	0.95	1	มาก
16.	ครู-อาจารย์นำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับลักษณะวิชา	3.21	0.99	8	ปานกลาง
17.	ครู-อาจารย์ติดตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่สอน	3.24	0.97	7	ปานกลาง
18.	มีการจัดคาบเวลาเรียนได้เหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชาที่นักศึกษาเรียนในแต่ละวัน	3.45	0.97	5	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
19.	มีการติดตามค้นหาสาเหตุที่ทำให้ นักเรียนมีปัญหาทางการเรียน	3.48	1.12	4	ปานกลาง
20.	มีการจัดสอนซ่อมเสริมรายวิชาให้แก่ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน	3.52	0.97	3	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.53	0.82		ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการ
จัดการเรียนการสอนตามทัศนะของผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.53
เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน
- ลำดับที่ 2 มีการประชุมครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาค
เรียน
- ลำดับที่ 3 มีการจัดสอนซ่อมเสริมรายวิชาให้แก่นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน
- ลำดับที่ 4 มีการติดตามค้นหาสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีปัญหาทางการเรียน
- ลำดับที่ 5 มีการจัดคาบเวลาเรียนได้เหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชาที่นักเรียนเรียน
ในแต่ละวัน

- ลำดับที่ 6 มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา เช่น การจัด
นิทรรศการ ทัศนศึกษา
- ลำดับที่ 7 ครู-อาจารย์ติดตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชา
ที่สอน
- ลำดับที่ 8 ครู-อาจารย์นำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา

ตาราง 12 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการบริหารงาน
วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน
ตามทัศนะของผู้บริหาร

ข้อ	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
21.	จัดให้มีการปฐมนิเทศครู-อาจารย์ บรรจุใหม่	3.15	1.15	10	ปานกลาง
22.	จัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษา	3.42	0.97	6	ปานกลาง
23.	ประสานงานกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนา กระบวนการเรียนการสอน	3.24	0.94	8	ปานกลาง
24.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้าอบรมหรือ ประชุมปฏิบัติการในสาขาวิชาที่สอน เพื่อพัฒนาตนเอง	3.55	1.09	2	ปานกลาง

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
25.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้ ใหม่ ๆ โดยนำวิทยากรมาอบรมให้ใน สถานศึกษา	3.45	1.12	5	ปานกลาง
26.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีโอกาสศึกษา ต่อในสาขาวิชาชีพของตน	3.55	0.94	1	ปานกลาง
27.	มีการจัดหาเอกสาร สิ่งพิมพ์และวารสาร ในสาขาวิชาชีพที่เพิ่มพูนความรู้ให้ ครู-อาจารย์	3.21	1.02	9	ปานกลาง
28.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาค้นคว้า พัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอน	3.48	1.03	4	ปานกลาง
29.	มีการยกย่อง เชิดชู เผยแพร่ผลงานของ ครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทาง ด้านการเรียนการสอน	3.55	1.12	3	ปานกลาง
30.	มีการประเมินผลการสอนของ ครู-อาจารย์	3.36	1.03	7	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.40	0.88		ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการ
นิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอนตามทัศนะของผู้บริหาร มีการปฏิบัติในระดับมาก โดยมีค่าคะแนน
เฉลี่ยรวม 3.40 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย
ดังนี้

- ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีโอกาสศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาชีพของตน
- ลำดับที่ 2 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้าอบรมหรือประชุมปฏิบัติการในสาขาวิชาที่สอนเพื่อ
พัฒนาตนเอง
- ลำดับที่ 3 มีการยกย่อง เชิดชู เผยแพร่ผลงานของครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ
ทางด้าน การเรียนการสอน
- ลำดับที่ 4 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาค้นคว้าพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน
การสอน
- ลำดับที่ 5 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้ใหม่ ๆ โดยนำวิทยากรมาอบรมให้เห็น
สถานศึกษา
- ลำดับที่ 6 จัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษา
- ลำดับที่ 7 มีการประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์
- ลำดับที่ 8 ประสานงานกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 9 มีการจัดหาเอกสาร สิ่งพิมพ์และวารสารในสาขาวิชาชีพที่เพิ่มพูนความรู้ให้
ครู-อาจารย์
- ลำดับที่ 10 จัดให้มีการปฐมนิเทศครู-อาจารย์บรรจุใหม่

ตาราง 13 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน

วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ตาม
ทัศนะของผู้บริหาร

ข้อ	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
31.	มีการจัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวง ศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการ เรียนตามหลักสูตร ปวช.	3.27	1.07	8	ปานกลาง
32.	มีเอกสาร คู่มือ ตำราเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลให้กับครู-อาจารย์อย่าง พอเพียง	3.67	1.08	4	มาก
33.	มีการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้ารับการ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล	3.39	1.12	6	ปานกลาง
34.	มีการกำกับดูแลครู-อาจารย์ออกข้อสอบ เพื่อวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาตรงตาม วัตถุประสงค์การเรียนการสอนของรายวิชา	3.55	1.03	5	ปานกลาง
35.	ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อ ปรับปรุงการเขียนข้อสอบให้ตรงกับ จุดประสงค์การเรียนการสอน	3.12	1.05	10	ปานกลาง

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
36.	สนับสนุนให้มีการจัดทำข้อสอบมาตรฐานเป็นรายวิชา	3.15	0.97	9	ปานกลาง
37.	กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดผลและประเมินผลการเรียนไว้ตลอดปีการศึกษา	3.88	1.14	2	มาก
38.	กำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	4.12	1.17	1	มาก
39.	มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาที่มีปัญหาเพื่อให้ครู-อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่	3.73	1.10	3	มาก
40.	มีการประชุมหรือแนะนำเพื่อให้ครู-อาจารย์นำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.30	1.02	7	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.52	0.89		ปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหารมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนน

เฉลยรวม 3.52 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลยเป็นรายชื่อ เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 กำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ
- ลำดับที่ 2 กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดผลและประเมินผลการเรียนไว้ตลอดปีการศึกษา
- ลำดับที่ 3 มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาที่มีปัญหาเพื่อให้ครู-อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่
- ลำดับที่ 4 มีเอกสาร คู่มือ ตำราเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้กับครู-อาจารย์อย่างพอเพียง
- ลำดับที่ 5 มีการกำกับดูแลครู-อาจารย์ออกข้อสอบเพื่อวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนของรายวิชา
- ลำดับที่ 6 มีการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล
- ลำดับที่ 7 มีการประชุมหรือแนะนำเพื่อให้ครู-อาจารย์นำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 8 มีการจัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช.
- ลำดับที่ 9 สนับสนุนให้มีการจัดทำข้อสอบมาตรฐานเป็นรายวิชา
- ลำดับที่ 10 ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงการเขียนข้อสอบให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนการสอน

4. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบัญชีการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของครู-อาจารย์

ตาราง 14 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการการบริหารงานวิชาการ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบัญชีการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน เป็นรายด้านและรวมเฉลี่ย ตามทัศนะของครู-อาจารย์

ด้าน	การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบัญชีการ	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
1	หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร	2.75	0.49	3	ปานกลาง
2	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.01	0.56	1	ปานกลาง
3	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	2.63	0.62	4	ปานกลาง
4	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	2.88	0.63	2	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.80	0.51		ปานกลาง

จากตาราง 14 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบัญชีการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามทัศนะของครู-อาจารย์มีการปฏิบัติในระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.80 เมื่อพิจารณาคะแนน

เฉลี่ยเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ลำดับที่ 2 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ลำดับที่ 3 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร

ลำดับที่ 4 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน

ตาราง 15 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน

วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตรตามที่เสนอของครู-อาจารย์

ข้อ	หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
1.	มีเอกสารหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์	2.85	0.77	4	ปานกลาง
2.	มีเอกสารประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน	2.53	0.75	9	ปานกลาง
3.	มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน	2.69	0.76	5	ปานกลาง
4.	ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน	2.29	0.81	12	น้อย
5.	มีห้องสอนเฉพาะวิชาที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา	3.05	0.98	3	ปานกลาง
6.	มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร	2.50	0.77	10	ปานกลาง

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
7.	จัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตาม ความรู้ความสามารถ	3.72	0.79	1	มาก
8.	การจัดคาบการสอนของครู-อาจารย์ใน แต่ละวันตลอดทั้งสัปดาห์กระจายได้อย่าง สมดุล	3.14	0.71	2	ปานกลาง
9.	จัดสื่อการเรียนการสอนบริการให้ ครู-อาจารย์ได้รับอย่างเพียงพอ	2.60	0.73	6	ปานกลาง
10.	จัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ในการ ผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน	2.56	0.73	7	ปานกลาง
11.	ประเภทหนังสือในห้องสมุดตรงตามความ ต้องการที่ครู-อาจารย์ให้นักศึกษาใช้ บริการ	2.55	0.93	8	ปานกลาง
12.	ปริมาณหนังสือในห้องสมุดเพียงพอต่อ การใช้บริการ	2.47	0.94	11	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.75	0.49		ปานกลาง

จากตาราง 15 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้าน
หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ตามทัศนะของครู-อาจารย์ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.75 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจากคะแนน
เฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 จัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตามความรู้ความสามารถ
- ลำดับที่ 2 การจัดคาบการสอนของครู-อาจารย์ในแต่ละวันตลอดทั้งสัปดาห์กระจายได้อย่าง
สมดุล
- ลำดับที่ 3 มีห้องสอนเฉพาะวิชาที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา
- ลำดับที่ 4 มีเอกสารหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์
- ลำดับที่ 5 มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน
- ลำดับที่ 6 จัดสื่อการเรียนการสอนบริการให้ครู-อาจารย์ ได้รับอย่างเพียงพอ
- ลำดับที่ 7 จัดอบรมครู-อาจารย์ใหม่ความรู้ในการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 8 ประเภทหนังสือในห้องสมุดตรงตามความต้องการที่ครู-อาจารย์ให้
นักศึกษาใช้บริการ
- ลำดับที่ 9 มีเอกสารประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน
- ลำดับที่ 10 มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร
- ลำดับที่ 11 ปริมาณหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อการให้บริการ
- ลำดับที่ 12 ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน

ตาราง 16 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน

วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทัศนะ
ของครู-อาจารย์

ข้อ	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
13.	มีการประชุมครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน	3.05	0.97	4	ปานกลาง
14.	มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้นักศึกษา เช่น การจัดนิทรรศการ ทัศนศึกษา	2.82	0.86	6	ปานกลาง
15.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน	3.61	0.84	1	ปานกลาง
16.	ครู-อาจารย์นำสื่อการเรียนการสอนมาใช้อย่างเหมาะสมกับลักษณะวิชา	3.02	0.74	5	ปานกลาง
17.	ครู-อาจารย์ติดตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่สอน	3.07	0.75	3	ปานกลาง
18.	มีการจัดคาบเวลาเรียนได้เหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชาที่นักศึกษาเรียนในแต่ละวัน	3.09	0.78	2	ปานกลาง

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
19.	มีการติดตามค้นหาสาเหตุที่ทำให้ นักเรียนมีปัญหาทางการเรียน	2.79	0.90	7	ปานกลาง
20.	มีการจัดสอนซ่อมเสริมรายวิชาให้แก่ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน	2.61	0.85	8	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.01	0.56		ปานกลาง

จากตาราง 16 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาบัญชีการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทัศนะของครู-อาจารย์ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่า
คะแนนเฉลี่ยรวม 3.01 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมาก
ไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน
- ลำดับที่ 2 มีการจัดคาบเวลาเรียนได้เหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชาที่นักศึกษาเรียนใน
แต่ละวัน
- ลำดับที่ 3 ครู-อาจารย์ติดตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชา
ที่สอน
- ลำดับที่ 4 มีการประชุมครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน
- ลำดับที่ 5 ครู-อาจารย์นำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับลักษณะวิชา

ลำดับที่ 6 มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา เช่น การจัด
นิทรรศการ ทัศนศึกษา

ลำดับที่ 7 มีการติดตามค้นหาสาเหตุที่ทำให้ศึกษามีปัญหาทางการเรียน

ลำดับที่ 8 มีการจัดสอนซ่อมเสริมรายวิชาให้แก่ศึกษามีปัญหาทางการเรียน

ตาราง 17 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน
วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ตาม
ทัศนะของครู-อาจารย์

ข้อ	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
21.	จัดให้มีการประชุมนิเทศครู-อาจารย์ บรรจุใหม่	2.44	0.91	9	ปานกลาง
22.	จัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษา	2.75	0.84	3	ปานกลาง
23.	ประสานงานกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนา กระบวนการเรียนการสอน	2.51	0.76	8	ปานกลาง
24.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้าอบรมหรือ ประชุมปฏิบัติการในสาขาวิชาที่สอน เพื่อพัฒนาตนเอง	2.89	0.87	1	ปานกลาง

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
25.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้ ใหม่ ๆ โดยนำวิทยากรมาอบรมให้ใน สถานศึกษา	2.59	0.81	6	ปานกลาง
26.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีโอกาสศึกษา ต่อในสาขาวิชาชีพของตน	2.52	0.86	7	ปานกลาง
27.	มีการจัดหาเอกสาร สิ่งพิมพ์และวารสาร ในสาขาวิชาชีพที่เพิ่มพูนความรู้ให้ ครู-อาจารย์	2.41	0.76	10	ปานกลาง
28.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาค้นคว้า พัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอน	2.73	0.83	4	ปานกลาง
29.	มีการยกย่อง เชิดชู เผยแพร่ผลงานของ ครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทาง ด้านการเรียนการสอน	2.78	0.88	2	ปานกลาง
30.	มีการประเมินผลการสอนของ ครู-อาจารย์	2.70	0.78	5	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.63	0.62		ปานกลาง

จากตาราง 17 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพาณิชยกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการ
นิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอนตามทัศนะของครู-อาจารย์ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมี
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.63 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมาก
ไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้าอบรมหรือประชุมปฏิบัติการในสาขาวิชาที่สอนเพื่อ
พัฒนาตนเอง
- ลำดับที่ 2 มีการยกย่อง เชิดชู เผยแพร่ผลงานของครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ
ทางด้าน การเรียนการสอน
- ลำดับที่ 3 จัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษา
- ลำดับที่ 4 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาค้นคว้าพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน
การสอน
- ลำดับที่ 5 มีการประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์
- ลำดับที่ 6 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้ใหม่ ๆ โดยนำวิทยากรมาอบรมให้ใน
สถานศึกษา
- ลำดับที่ 7 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีโอกาสศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาชีพของตน
- ลำดับที่ 8 ประสานงานกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 9 จัดให้มีการประชุมนิเทศครู-อาจารย์บรรจุใหม่
- ลำดับที่ 10 มีการจัดหาเอกสารสิ่งพิมพ์และวารสารในสาขาวิชาชีพที่เพิ่มพูนความรู้ให้
ครู-อาจารย์

ตาราง 18 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน

วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ตามทัศนะของครู-อาจารย์

ข้อ	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
31.	มีการจัดอบรมครู-อาจารย์ใหม่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวง ศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการ เรียนตามหลักสูตร ปวช.	2.42	0.80	10	ปานกลาง
32.	มีเอกสาร คู่มือ ตำราเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลให้กับครู-อาจารย์อย่าง พอเพียง	2.77	0.80	5	ปานกลาง
33.	มีการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้ารับการ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล	2.75	0.74	6	ปานกลาง
34.	มีการกำกับดูแลครู-อาจารย์ออกข้อสอบ เพื่อวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาตรงตาม วัตถุประสงค์การเรียนการสอนของรายวิชา	2.84	0.77	4	ปานกลาง
35.	ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อ ปรับปรุงการเขียนข้อสอบให้ตรงกับ จุดประสงค์การเรียนการสอน	2.51	1.07	7	ปานกลาง

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
36.	สนับสนุนให้มีการจัดทำข้อสอบมาตรฐาน เป็นรายวิชา	2.45	1.00	9	ปานกลาง
37.	กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดผลและประเมินผลการเรียนไว้ ตลอดปีการศึกษา	3.64	0.85	2	มาก
38.	กำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของ นักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	3.77	0.85	1	มาก
39.	มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษา ที่มีปัญหาเพื่อให้ครู-อาจารย์ที่ปรึกษา ดูแลเอาใจใส่	3.14	0.85	3	ปานกลาง
40.	มีการประชุมหรือแนะนำเพื่อให้ ครู-อาจารย์นำผลที่ได้จากการวัดผลและ ประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน	2.50	0.98	8	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.88	0.63		ปานกลาง

จากตาราง 18 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาบัญชีการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการ
วัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ตามทัศนะของครู-อาจารย์ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.88 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจากคะแนน
เฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 กำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ
- ลำดับที่ 2 กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดผลและประเมินผลการเรียน
ไว้ตลอดปีการศึกษา
- ลำดับที่ 3 มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาที่มีปัญหา เพื่อให้ครู-อาจารย์ที่ปรึกษา
ดูแลเอาใจใส่
- ลำดับที่ 4 มีการกำกับดูแลครู-อาจารย์ออกข้อสอบ เพื่อวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาตรงตาม
วัตถุประสงค์การเรียนการสอนของรายวิชา
- ลำดับที่ 5 มีเอกสาร คู่มือ ตำราเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้กับครู-อาจารย์อย่าง
พอเพียง
- ลำดับที่ 6 มีการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผล
และประเมินผล
- ลำดับที่ 7 ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงการเขียนข้อสอบให้ตรงกับ
จุดประสงค์การเรียนการสอน
- ลำดับที่ 8 มีการประชุมหรือแนะนำเพื่อให้ครู-อาจารย์นำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมิน
ผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 9 สนับสนุนให้มีการจัดทำข้อสอบมาตรฐานเป็นรายวิชา
- ลำดับที่ 10 มีการจัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวง
ศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช.

5. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก

ตาราง 19 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน เป็นรายด้านและรวมเฉลี่ย ตามทัศนะของ ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก

ด้าน	การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
1	หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร	2.78	0.44	3	ปานกลาง
2	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.01	0.53	1	ปานกลาง
3	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	2.63	0.58	4	ปานกลาง
4	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	2.88	0.57	2	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.81	0.47		ปานกลาง

จากตาราง 19 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามทัศนะ
ของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมากมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม
2.81 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 2 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 3 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร
- ลำดับที่ 4 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน

ตาราง 20 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน
วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ตามทัศนะ
ของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก

ข้อ	หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
1.	มีเอกสารหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์	2.83	0.71	4	ปานกลาง
2.	มีเอกสารประกอบหลักสูตรให้แก่ ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน	2.56	0.75	8	ปานกลาง
3.	มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรให้แก่ ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน	2.74	0.74	5	ปานกลาง
4.	ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการ ใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน	2.26	0.70	12	น้อย

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
5.	มีห้องสอนเฉพาะวิชาที่เหมาะสมกับลักษณะ วิชา	3.15	0.92	3	ปานกลาง
6.	มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร	2.44	0.77	11	ปานกลาง
7.	จัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตาม ความรู้ความสามารถ	3.76	0.75	1	มาก
8.	การจัดคาบการสอนของครู-อาจารย์ใน แต่ละวันตลอดทั้งสัปดาห์กระจายได้อย่าง สมดุล	3.21	0.67	2	ปานกลาง
9.	จัดสื่อการเรียนการสอนบริการให้ ครู-อาจารย์ได้อย่างเพียงพอ	2.65	0.70	6	ปานกลาง
10.	จัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ในการ ผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน	2.56	0.70	7	ปานกลาง
11.	ประเภทหนังสือในห้องสมุดตรงตามความ ต้องการที่ครู-อาจารย์ให้นักศึกษาใช้บริการ	2.55	0.91	8	ปานกลาง
12.	ปริมาณหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อ การใช้บริการ	2.49	0.92	10	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.78	0.44		ปานกลาง

จากตาราง 20 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตร และองค์ประกอบของหลักสูตร ตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนมาก มีการปฏิบัติในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.78 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจาก คะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 จัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตามความรู้ความสามารถ
- ลำดับที่ 2 การจัดคาบการสอนของครู-อาจารย์ในแต่ละวันตลอดทั้งสัปดาห์กระจายได้อย่าง สมดุล
- ลำดับที่ 3 มีห้องสอนเฉพาะวิชาที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา
- ลำดับที่ 4 มีเอกสารหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์
- ลำดับที่ 5 มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน
- ลำดับที่ 6 จัดสื่อการเรียนการสอนบริการให้แก่ครู-อาจารย์ได้รับอย่างเพียงพอ
- ลำดับที่ 7 จัดอบรมครู-อาจารย์ในมีความรู้ในการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 8 มีเอกสารประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน
- ลำดับที่ 9 ประเภทหนังสือในห้องสมุดตรงตามความต้องการที่ครู-อาจารย์ให้นักศึกษาใช้ บริการ
- ลำดับที่ 10 ปริมาณหนังสือในห้องสมุดเพียงพอต่อการให้บริการ
- ลำดับที่ 11 มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร
- ลำดับที่ 12 ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน

ตาราง 21 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของบริหารงาน

วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทัศนะของ
ครู-อาจารย์ที่ประสบการสอนมาก

ข้อ	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
13.	มีการประชุมครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน	2.92	0.98	5	ปานกลาง
14.	มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา เช่น การจัดนิทรรศการ ทักษะศึกษา	2.77	0.81	6	ปานกลาง
15.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน	3.78	0.78	1	มาก
16.	ครู-อาจารย์นำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ อย่างเหมาะสมกับลักษณะวิชา	3.00	0.75	4	ปานกลาง
17.	ครู-อาจารย์ติดตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่สอน	3.07	0.74	3	ปานกลาง
18.	มีการจัดเวลาเรียนได้เหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชาที่นักศึกษาเรียนในแต่ละวัน	3.08	0.69	2	ปานกลาง

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
19.	มีการติดตามคั่นหาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษา มีปัญหาทางการเรียน	2.77	0.87	7	ปานกลาง
20.	มีการจัดสอนซ่อมเสริมรายวิชาให้แก่ นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน	2.68	0.79	8	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.01	0.53		ปานกลาง

จากตาราง 21 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพาณิชยกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก มีการปฏิบัติในระดับ
ปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.01 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจาก
คะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน
- ลำดับที่ 2 มีการจัดคาบเวลาเรียนได้เหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชาที่นักศึกษาเรียนในแต่ละวัน
- ลำดับที่ 3 ครู-อาจารย์ติดตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่สอน
- ลำดับที่ 4 ครู-อาจารย์นำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา
- ลำดับที่ 5 มีการประชุมครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน
- ลำดับที่ 6 มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา เช่น การ

จัดนิทรรศการ ทัศนศึกษา

ลำดับที่ 7 มีการติดตามค้นหาสาเหตุที่ทำให้ให้นักศึกษามีปัญหาทางการเรียน

ลำดับที่ 8 มีการจัดสอนซ่อมเสริมรายวิชาให้แก่ นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน

ตาราง 22 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน

วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ตามทัศนะ
ของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก

ข้อ	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
21.	จัดให้มีการปฐมนิเทศครู-อาจารย์ บรรจุใหม่	2.39	0.86	10	ปานกลาง
22.	จัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษา	2.70	0.82	4	ปานกลาง
23.	ประสานงานกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนา กระบวนการเรียนการสอน	2.49	0.77	8	ปานกลาง
24.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้าอบรมหรือ ประชุมปฏิบัติการในสาขาวิชาที่สอน เพื่อพัฒนาตนเอง	2.92	0.76	1	ปานกลาง
25.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้ ใหม่ ๆ โดยนำวิทยากรมาอบรมให้ใน สถานศึกษา	2.63	0.76	5	ปานกลาง

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
26.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีโอกาสศึกษา ต่อในสาขาวิชาชีพของตน	2.57	0.90	7	ปานกลาง
27.	มีการจัดหาเอกสาร สิ่งพิมพ์และวารสาร ในสาขาวิชาชีพที่เพิ่มพูนความรู้ให้ ครู-อาจารย์	2.43	0.74	9	ปานกลาง
28.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาค้นคว้า พัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอน	2.76	0.78	2	ปานกลาง
29.	มีการยกย่อง เชิดชู เผยแพร่ผลงานของ ครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทาง ด้านการเรียนการสอน	2.76	0.86	2	ปานกลาง
30.	มีการประเมินผลการสอนของ ครู-อาจารย์	2.62	0.75	6	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.63	0.58		ปานกลาง

จากตาราง 22 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพาณิชยกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการ
นิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนมาก มีการปฏิบัติ

ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.63 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้าอบรมหรือประชุมปฏิบัติการในสาขาวิชาที่สอนเพื่อพัฒนาตนเอง
- ลำดับที่ 2 มี 2 ข้อ คือ
 - ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาค้นคว้าพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
 - มีการยกย่อง เชิดชู เผยแพร่ผลงานของครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทางด้าน การเรียนการสอน
- ลำดับที่ 4 จัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษา
- ลำดับที่ 5 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้ใหม่ ๆ โดยนำวิทยากรมาอบรมให้ในสถานศึกษา
- ลำดับที่ 6 มีการประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์
- ลำดับที่ 7 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีโอกาสศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาชีพของตน
- ลำดับที่ 8 ประสานงานกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 9 มีการจัดทำเอกสาร สิ่งพิมพ์และวารสารในสาขาวิชาชีพที่เพิ่มพูนความรู้ให้ครู-อาจารย์
- ลำดับที่ 10 จัดให้มีการปฐมนิเทศครู-อาจารย์บรรจุใหม่

ตาราง 23 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการทำงาน

วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ตาม
ทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก

ข้อ	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
31.	มีการจัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวง ศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตร ปวช.	2.44	0.75	8	ปานกลาง
32.	มีเอกสาร คู่มือ ตำราเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลให้กับครู-อาจารย์อย่าง พอเพียง	2.78	0.78	6	ปานกลาง
33.	มีการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้ารับการ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล	2.82	0.73	5	ปานกลาง
34.	มีการกำกับดูแลครู-อาจารย์ออกข้อสอบ เพื่อวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาตรงตาม วัตถุประสงค์การเรียนการสอนของ รายวิชา	2.86	0.68	4	ปานกลาง

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อ	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
35.	ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อปรับปรุงการเขียนข้อสอบให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	2.49	1.07	7	ปานกลาง
36.	สนับสนุนให้มีการจัดทำข้อสอบมาตรฐานเป็นรายวิชา	2.38	0.99	10	ปานกลาง
37.	กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดและประเมินผลการเรียนไว้ตลอดปีการศึกษา	3.71	0.84	1	มาก
38.	กำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	3.71	0.81	1	มาก
39.	มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาที่มีปัญหาเพื่อให้ครู-อาจารย์ปรึกษาดูแลเอาใจใส่	3.13	0.89	3	ปานกลาง
40.	มีการประชุมหรือแนะนำเพื่อให้ครู-อาจารย์นำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน	2.42	0.96	9	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.88	0.57		ปานกลาง

จากตาราง 23 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพัฒนศึกษการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการ
วัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ตามทัศนะของครูที่ประสบการณ์สอนมาก พบว่า มีการปฏิบัติ
ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.88 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตาม
ลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 มี 2 ข้อ คือ

- กำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครอง
ทราบ
- กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดผลและประเมินผลการเรียน
ไว้ตลอดปีการศึกษา

ลำดับที่ 3 มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาที่มีปัญหา เพื่อให้ครู-อาจารย์ที่ปรึกษา
ดูแลเอาใจใส่

ลำดับที่ 4 มีการกำกับดูแลครู-อาจารย์ออกข้อสอบ เพื่อวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหา
ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนของรายวิชา

ลำดับที่ 5 มีการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการ
วัดผลและประเมินผล

ลำดับที่ 6 มีเอกสาร คู่มือ ตำราเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้กับครู-อาจารย์
อย่างพอเพียง

ลำดับที่ 7 ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงการเขียนข้อสอบให้ตรงกับ
จุดประสงค์การเรียนการสอน

ลำดับที่ 8 มีการจัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวง
ศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช.

- ลำดับที่ 9 มีการประชุมหรือแนะนำเพื่อให้ครู-อาจารย์นำผลที่ได้จากการวัดผล
และประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 10 สนับสนุนให้มีการจัดทำข้อเสนอมาตรฐานเป็นรายวิชา

4. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย

ตาราง 24 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน เป็นรายด้านและรวมเฉลี่ย ตามทัศนะของ ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย

ด้าน	การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พัฒนศึกษาระบบ	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
1	หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร	2.71	0.55	2	ปานกลาง
2	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.01	0.59	1	ปานกลาง
3	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	2.64	0.66	4	ปานกลาง
4	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	2.88	0.68	3	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.79	0.57		ปานกลาง

จากตาราง 24 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามทัศนะ
ของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อยมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม
2.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 2 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร
- ลำดับที่ 3 การวัดผลและประเมินผลการเรียนสอน
- ลำดับที่ 4 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน

ตาราง 25 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติของการบริหารงาน
วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ตามทัศนะ
ของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย

ข้อ	หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
1.	มีเอกสารหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์	2.77	0.84	4	ปานกลาง
2.	มีเอกสารประกอบหลักสูตรให้แก่ ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน	2.50	0.74	10	ปานกลาง
3.	มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรให้แก่ ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน	2.63	0.77	5	ปานกลาง
4.	ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการ ใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน	2.32	0.91	12	ปานกลาง

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อ	หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
5.	มีห้องสอนเฉพาะวิชาที่เหมาะสมกับ ลักษณะวิชา	2.94	1.03	3	ปานกลาง
6.	มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร	2.58	0.78	6	ปานกลาง
7.	จัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตาม ความรู้ความสามารถ	3.67	0.83	1	มาก
8.	การจัดคาบการสอนของครู-อาจารย์ใน แต่ละวันตลอดทั้งสัปดาห์กระจายได้อย่าง สมดุล	3.06	0.75	2	ปานกลาง
9.	จัดสื่อการเรียนการสอนบริการให้ ครู-อาจารย์ได้รับอย่างเพียงพอ	2.54	0.77	9	ปานกลาง
10.	จัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ในการ ผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน	2.56	0.77	7	ปานกลาง
11.	ประเภทหนังสือในห้องสมุดตรงตามความ ต้องการที่ครู-อาจารย์ให้นักศึกษาใช้บริการ	2.56	0.95	7	ปานกลาง
12.	ปริมาณหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อ การใช้บริการ	2.44	0.97	11	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.71	0.55		ปานกลาง

จากตาราง 25 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้าน
หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย มีการปฏิบัติ
ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.71 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อเรียงตาม
ลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 จัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตามความรู้ความสามารถ
- ลำดับที่ 2 การจัดการการสอนของครู-อาจารย์ในแต่ละวันตลอดทั้งสัปดาห์กระจายได้อย่าง
สมดุล
- ลำดับที่ 3 มีห้องสอนเฉพาะวิชาที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา
- ลำดับที่ 4 มีเอกสารหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์
- ลำดับที่ 5 มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน
- ลำดับที่ 6 มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร
- ลำดับที่ 7 มี 2 ข้อ คือ
 - จัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ในการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน
 - ประเภทหนังสือในห้องสมุดตรงตามความต้องการที่ครู-อาจารย์ได้นำนักศึกษา
ใช้บริการ
- ลำดับที่ 9 จัดสื่อการเรียนการสอนบริการให้ครู-อาจารย์ได้รับอย่างเพียงพอ
- ลำดับที่ 10 มีเอกสารประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน
- ลำดับที่ 11 ปริมาณหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อการใช้บริการ
- ลำดับที่ 12 ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน

ตาราง 26 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการบริหารงาน

วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบัญชีการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด
กรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทัศนะของ
ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย

ข้อ	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
13.	มีการประชุมครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน	3.19	0.95	2	ปานกลาง
14.	มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา เช่น การจัดนิทรรศการ ทักษะศึกษา	2.87	0.91	6	ปานกลาง
15.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน	3.41	0.86	1	มาก
16.	ครู-อาจารย์นำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา	3.03	0.74	5	ปานกลาง
17.	ครู-อาจารย์ติดตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่สอน	3.07	0.78	4	ปานกลาง
18.	มีการจัดคาบเวลาเรียนได้เหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชาที่นักศึกษาเรียนในแต่ละวัน	3.11	0.88	3	ปานกลาง

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อ	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
19.	มีการติดตามค้นหาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษา มีปัญหาด้านการเรียน	2.80	0.94	7	ปานกลาง
20.	มีการจัดสอนซ่อมเสริมรายวิชาให้แก่ นักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียน	2.53	0.91	8	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.01	0.59		ปานกลาง

จากตาราง 26 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบสอนน้อย พบว่า มีการปฏิบัติ
ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.01 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตาม
ลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน

ลำดับที่ 2 มีการประชุมครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน

ลำดับที่ 3 มีการจัดคาบเวลาเรียนได้เหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชาที่นักศึกษาเรียนใน
แต่ละวัน

ลำดับที่ 4 ครู-อาจารย์ติดตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่สอน

ลำดับที่ 5 ครู-อาจารย์นำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับลักษณะวิชา

ลำดับที่ 6 มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้นักศึกษา เช่น การจัดนิทรรศการ

ทัศนศึกษา

ลำดับที่ 7 มีการติดตามค้นหาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน

ลำดับที่ 8 มีการจัดสอนซ่อมเสริมรายวิชาให้แก่ นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน

ตาราง 27 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการของการบริหารงาน

วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนน้อย

ข้อ	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
21.	จัดให้มีการประชุมนิเทศครู-อาจารย์ บรรจุใหม่	2.50	0.96	8	ปานกลาง
22.	จัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษา	2.80	0.86	2	ปานกลาง
23.	ประสานงานกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนา กระบวนการเรียนการสอน	2.53	0.75	6	ปานกลาง
24.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้าอบรมหรือ ประชุมปฏิบัติการในสาขาวิชาที่สอน เพื่อพัฒนาตนเอง	2.86	0.98	1	ปานกลาง
25.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้ ใหม่ ๆ โดยนำวิทยากรมาอบรมให้ใน สถานศึกษา	2.53	0.86	6	ปานกลาง

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อ	การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
26.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีโอกาสศึกษา ต่อในสาขาวิชาชีพของตน	2.47	0.82	9	ปานกลาง
27.	มีการจัดหาเอกสาร สิ่งพิมพ์และวารสาร ในสาขาวิชาชีพที่เพิ่มพูนความรู้ให้ ครู-อาจารย์	2.39	0.79	10	ปานกลาง
28.	ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาค้นคว้า พัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอน	2.70	0.89	5	ปานกลาง
29.	มีการยกย่อง เชิดชู เผยแพร่ผลงานของ ครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทาง ด้านการเรียนการสอน	2.80	0.90	2	ปานกลาง
30.	มีการประเมินผลการสอนของ ครู-อาจารย์	2.78	0.82	4	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.64	0.66		ปานกลาง

จากตาราง 27 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการ
การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอนตามที่เสนอของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย มีการ
ปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.64 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ
เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้าอบรมหรือประชุมปฏิบัติการในสาขาวิชาที่สอนเพื่อ
พัฒนาตนเอง
- ลำดับที่ 2 มี 2 ข้อ คือ
- จัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษา
 - มีการยกย่อง เชิดชูเผยแพร่ผลงานของครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ
ทางด้าน การเรียนการสอน
- ลำดับที่ 4 มีการประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์
- ลำดับที่ 5 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาค้นคว้าพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน
การสอน
- ลำดับที่ 6 มี 2 ข้อ คือ
- ประสานงานกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
 - ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้ใหม่ ๆ โดยนำวิทยากรมาอบรมให้ใน
สถานศึกษา
- ลำดับที่ 8 จัดให้มีการปฐมนิเทศครู-อาจารย์บรรจุใหม่
- ลำดับที่ 9 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีโอกาสศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาชีพของตน
- ลำดับที่ 10 มีการจัดหาเอกสาร สิ่งพิมพ์และวารสารในสาขาวิชาชีพที่เพิ่มพูนความรู้ให้
ครู-อาจารย์

ตาราง 28 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลำดับที่และระดับปฏิบัติการบริหารงาน

วิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบัญชีการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย

ข้อ	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
31.	มีการจัดอบรมครู-อาจารย์ใหม่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช.	2.41	0.86	10	ปานกลาง
32.	มีเอกสาร คู่มือ คำราเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้กับครู-อาจารย์อย่างพอเพียง	2.76	0.83	5	ปานกลาง
33.	มีการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	2.68	0.76	6	ปานกลาง
34.	มีการกำกับดูแลครู-อาจารย์ออกข้อสอบเพื่อวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนของรายวิชา	2.81	0.87	4	ปานกลาง

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อ	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับปฏิบัติ
35.	ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อปรับปรุงการเขียนข้อสอบให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	2.53	1.07	8	ปานกลาง
36.	สนับสนุนให้มีการจัดทำข้อสอบมาตรฐานเป็นรายวิชา	2.52	1.02	9	ปานกลาง
37.	กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดผลและประเมินผลการเรียนไว้ตลอดปีการศึกษา	3.57	0.86	2	มาก
38.	กำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	3.77	0.89	1	มาก
39.	มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาที่ปัญหาเพื่อให้ครู-อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่	3.16	1.02	3	ปานกลาง
40.	มีการประชุมหรือแนะนำเพื่อให้ครู-อาจารย์นำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน	2.59	0.99	7	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.88	0.68		ปานกลาง

จากตาราง 28 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.88 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้

- ลำดับที่ 1 กำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ
- ลำดับที่ 2 กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดผลและประเมินผลการเรียนไว้ตลอดปีการศึกษา
- ลำดับที่ 3 มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาที่ปัญหาเพื่อให้ครู-อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่
- ลำดับที่ 4 มีการกำกับดูแลครู-อาจารย์ออกข้อสอบเพื่อวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนของรายวิชา
- ลำดับที่ 5 มีเอกสาร คู่มือ ตำราเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้กับครู-อาจารย์อย่างพอเพียง
- ลำดับที่ 6 มีการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล
- ลำดับที่ 7 มีการประชุมหรือแนะนำเพื่อให้ครู-อาจารย์นำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน
- ลำดับที่ 8 ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อปรับปรุงการเขียนข้อสอบให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนการสอน
- ลำดับที่ 9 สนับสนุนให้มีการจัดทำข้อสอบมาตรฐานเป็นรายวิชา
- ลำดับที่ 10 มีการจัดอบรมครู-อาจารย์ใหม่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช.

7. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา
พัฒนศิลป์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ
หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากร
ทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนระหว่างผู้บริหารกับครู-อาจารย์

ตาราง 29 เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
วิชาพลศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน
ระหว่างผู้บริหารและครู-อาจารย์

	n	Mean	S.D.	T-value	Prob.
ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบ					
ผู้บริหาร	33	3.3763	0.838	4.19*	.000
ครู-อาจารย์	191	2.7465	0.494		
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
ผู้บริหาร	33	3.5303	0.821	3.50*	.001
ครู-อาจารย์	191	3.0098	0.559		
ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากร					
ผู้บริหาร	33	3.3970	0.885	4.77*	.000
ครู-อาจารย์	191	2.6314	0.617		
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน					
ผู้บริหาร	33	3.5182	0.895	3.95*	.000
ครู-อาจารย์	191	2.8770	0.626		
<hr/>					
รวม ผู้บริหาร	33	3.4477	0.829	4.32*	.000
ครู-อาจารย์	191	2.8030	0.514		

* นัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

จากตาราง 29 พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในทัศนะของผู้บริหารและครู-อาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนระหว่างครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนมาก กับครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนน้อย

ตาราง 30 เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน ระหว่าง ครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนมากกับครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนน้อย

	n	Mean	S.D.	T-value	Prob.
ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบ					
ครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนมาก	101	2.7756	0.440		
ครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนน้อย	90	2.7139	0.548	-.85	.396
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
ครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนมาก	101	3.0099	0.533		
ครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนน้อย	90	3.0097	0.591	-.00	.998

ตาราง 30 (ต่อ)

	n	Mean	S.D.	T-value	Prob.
ด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากร					
ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก	101	2.6277	0.577		
ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย	90	2.6356	0.664	.09	.931
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน					
ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก	101	2.8752	0.572		
ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย	90	2.8789	0.684	.04	.968
รวม					
ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก	101	2.8104	0.466		
ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย	90	2.7847	0.565	-.21	.834

จากตาราง 30 พบว่าการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขา
 พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในทัศนะของ
 ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก และประสบการณ์สอนน้อยโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่าง
 ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในทัศนะของ ผู้บริหารและครู-อาจารย์ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก ครู-อาจารย์ ที่มีประสบการณ์สอนน้อยด้านต่อไปนี้

- 1.1 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร
- 1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.3 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน
- 1.4 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างผู้บริหาร กับครู-อาจารย์ และระหว่างครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครู-อาจารย์ของวิทยาลัย อาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย 5 แห่ง จากจำนวน 8 แห่ง เป็นจำนวนผู้บริหาร 33 คน จำนวนครู-อาจารย์ 191 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2523) สาขา วิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เกี่ยวกับตำแหน่งการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ให้ทั้งผู้บริหาร และครู-อาจารย์ พิจารณาระดับปฏิบัติการบริหารวิชาการ แบ่งออกเป็นปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติน้อยที่สุด โดยถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนมีจำนวน 40 ข้อ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับผู้บริหารและครู-อาจารย์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach, 1984 : 169) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.94

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของผู้บริหาร ครู-อาจารย์

โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จักราคัดที่และระดับปฏิบัติ

2. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของผู้บริหาร โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จักราคัดที่และระดับปฏิบัติ

3. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของครู-อาจารย์ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จักราคัดที่และระดับปฏิบัติ

4. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมากโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จักราคัดที่และระดับปฏิบัติ

5. วิเคราะห์ข้อมูลของสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อยโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จักราคัดที่และระดับปฏิบัติ

6. วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน

คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดการกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนระหว่างผู้บริหารกับครู-อาจารย์ โดยใช้ t-test

7. วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดการกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนระหว่างครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์ สอนมากกับครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย โดยใช้ t-test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลโดยสรุป ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 4 ด้าน พบว่า โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับ คือ การจัดการกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อของแต่ละด้านปรากฏผล ดังนี้

1.1 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในเรื่องจัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตามความรู้ความสามารถ มีการปฏิบัติในระดับมาก สำหรับข้ออื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

1.2 การจัดการกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในเรื่องส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน มีการปฏิบัติในระดับมาก สำหรับข้ออื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับน้อย

ไม่ปรากฏ

1.3 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน พบว่า โดยรวมและรายช้อทุกช้อมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับมากและการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

1.4 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายช้อ ในเรื่องกำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดผลและประเมินผลการเรียน วัตถุประสงค์ปีการศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สำหรับช้ออื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

2. สภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามทัศนะของผู้บริหาร 4 ด้าน พบว่า โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับ คือ การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายช้อของแต่ละด้านปรากฏผล ดังนี้

2.1 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายช้อ ในเรื่องจัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตามความรู้ความสามารถ มีห้องสอนเฉพาะวิชาที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สำหรับช้ออื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

2.2 การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายช้อ ในเรื่องจัดส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน มีการประชุมครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน มีการปฏิบัติในระดับมาก สำหรับช้ออื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

2.3 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน พบว่า โดยรวมและรายช้อมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับมากและการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

2.4 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายช้อ ในเรื่อง กำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดผลและประเมินผลการเรียนไว้ตลอดปีการศึกษา มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาที่มีปัญหา เพื่อให้ครู-อาจารย์ที่ปรึกษาและเอาใจใส่ มีเอกสาร คู่มือ ตำราเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้กับครู-อาจารย์อย่างพอเพียง มีการปฏิบัติในระดับมาก สำหรับช้ออื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

3. สภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาเคมีขยายการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามทัศนะของครู-อาจารย์

4 ด้าน พบว่า โดยรวมและรายช้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายช้อของแต่ละด้านปรากฏผล ดังนี้

3.1 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายช้อ ในเรื่องจัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตามความรู้ความสามารถ มีการปฏิบัติในระดับมาก สำหรับช้ออื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ยกเว้นในเรื่องครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมและรายช้อมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับมากและการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

3.3 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน พบว่า โดยรวมและรายช้อมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับมากและระดับน้อยไม่ปรากฏ

3.4 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในเรื่องกำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ มีการปฏิบัติในระดับมาก สำหรับข้ออื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

4. การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน ตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่ประสบการณ์สอนมาก พบว่า โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อของแต่ละด้านปรากฏผล ดังนี้

4.1 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในเรื่อง จัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตามความรู้ความสามารถ มีการปฏิบัติในระดับมาก สำหรับข้ออื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ยกเว้นในเรื่องครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

4.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมและรายข้อมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับมากและระดับน้อยไม่ปรากฏ

4.3 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน พบว่า โดยรวมและรายข้อมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับมากและการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

4.4 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในเรื่องกำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลาการวัดผลและประเมินผลการเรียนไว้ตลอดปีการศึกษา มีการปฏิบัติในระดับมาก สำหรับข้ออื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

5. การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน ตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่ประสบการสอนน้อย พบว่า โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติในระดับปานกลางเรียงตามลำดับ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อของแต่ละด้าน ปรากฏผล ดังนี้

5.1 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในเรื่องจัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตามความรู้ความสามารถ มีการปฏิบัติในระดับมาก สำหรับข้ออื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ยกเว้น ในเรื่องครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตร มีการปฏิบัติในระดับน้อย

5.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมและรายข้อมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับมากและการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

5.3 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน พบว่า โดยรวมและรายข้อมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับมากและการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

5.4 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในเรื่องกำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาคเรียนให้ผู้ปกครองทราบ มีการปฏิบัติในระดับมาก สำหรับข้ออื่น ๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการปฏิบัติในระดับน้อยไม่ปรากฏ

6. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างผู้บริหารกับครู-อาจารย์ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่าง ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์มากกับครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ ประกอบหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัด ผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมี จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลทางการ เรียนการสอน จำแนกตามทัศนคติของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการระหว่างผู้บริหารกับ ครู-อาจารย์ และเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการระหว่างครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก กับครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1. การบริหารงานวิชาการ จำแนกตามทัศนคติของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ครู-อาจารย์ที่มี ประสบการณ์สอนมาก ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อยในด้านต่อไปนี้

1.1 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความคิดเห็นตรง กันว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง และจัดเป็นลำดับที่ 3 จากการศึกษา 4 ด้าน อาจเป็น เพราะที่ผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความเคยชินกับหลักสูตรนี้ เนื่องจากมีการใช้มานานอย่างต่อเนื่อง จากการปรับหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบภาคเรียนเท่านั้น ส่วนหลักการ จุดหมาย และโครงสร้าง คงเหมือนหลักสูตร ปวช. 2530 ทุกประการ โดยได้มีการแก้ไขปรับปรุงตั้งแต่หลักสูตร ปวช. 2524

เป็นหลักสูตร ปวช. 2530 และเป็นหลักสูตร ปวช. 2533 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ซึ่งมีความแตกต่างกันในเรื่องระบบภาคเรียนจาก 2 ภาคเรียนเป็น 4 ภาคเรียน และกลับมาเป็น 2 ภาคเรียนดั้งเดิม (ชงชัย สุวัฒน์เมธีนทร์ : (1)-(2)) สอดคล้องกับการวิจัยของ เรวัตกร อาจฤทธิรงค์ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน ประเภทช่างอุตสาหกรรม สาขาเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวท.) พุทธศักราช 2527 กรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดอาจารย์เข้าสอนพิจารณาถึงวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและความสามารถเฉพาะตัวเป็นหลัก และผลการวิจัยของ ประมวล ทนันทิต (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่า การจัดครูเข้าสอนในรายวิชาต่าง ๆ ส่วนมากคำนึงถึงความสามารถเฉพาะตัวและวุฒิทางการศึกษาตามลำดับ

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความคิดเห็นตรงกันว่าโดยรวม มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง และจัดเป็นลำดับที่ 1 จากการศึกษา 4 ด้าน ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้บริหารและครู-อาจารย์ต่างตระหนักดีว่า ครู-อาจารย์มีหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการปฏิบัติการสอน เช่น งานสารบรรณ งานบัญชี งานการเงิน งานพัสดุ ทำให้ครู-อาจารย์รับภาระหนักไม่สามารถทุ่มเททุกเวลาให้กับงานสอน แต่ก็ไม่สามารถทอดทิ้งได้ รวมทั้งผู้บริหารก็เห็นความสำคัญของงานที่สนับสนุนการสอนมากกว่างานวิชาการซึ่งเป็นงานหลัก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมจิตต์ กะระฆา (2530 : 76) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศไทยตามทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัย ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในรายชื่อ ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน ผู้บริหารและครู-อาจารย์ ได้รับความเห็นตรงกันว่า มีระดับปฏิบัติมากและเป็นลำดับแรกสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมเด็จ ชาญฤกษ์ (2537 : 96) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการนิเทศงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เขตการศึกษา 6 ผลการ

วิจัย พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทำบันทึกการสอนประจำวันก่อนการสอน มีการปฏิบัติในระดับมากตามสภาพการบริหารงานวิชาการและทักษะของผู้บริหาร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนีย์ ภูพันธ์ (2531 : 202) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ในการปฏิบัติของครูผู้สอนส่วนใหญ่มีการเตรียมการสอนทุกครั้ง โดยการทำโครงการสอน บันทึกการสอน

1.3 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความคิดเห็นตรงกันว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลางและจัดเป็นลำดับที่ 4 จากการศึกษา 4 ด้าน ซึ่งผู้บริหารและครู-อาจารย์ให้ความสำคัญด้านนี้เป็นลำดับสุดท้าย อาจมีสาเหตุมาจากผู้บริหารให้การสนับสนุนน้อยกว่างานอื่น จึงขาดความสนใจในการนิเทศอาจเห็นว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของศึกษานิเทศก์ ในการพัฒนาผู้บริหารขาดการกระตุ้น สนับสนุนและส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้จากเอกสารและวิทยากรสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิพันธ์ เมืองพระ (2532 : 67) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือและกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง การจัดสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนจึงทำได้ลำบาก และทำในเชิงการปฏิบัติน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลี วิชญกุล (2525 : 10) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การสัมมนาทางวิชาการในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาปฏิบัติน้อย โดยมีสาเหตุและอุปสรรค คือ ขาดวิทยากรที่เชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพโดยตรง ซึ่งการนิเทศเป็นสิ่งจำเป็นของการบริหารการศึกษาในปัจจุบัน สถานศึกษาจึงต้องปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านวิชาการ จึงเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหาร ดังที่ กิตติมา ปรีดีดิลก (2532 : 70) กล่าวถึงการปรับปรุงการเรียนการสอนและทำให้การศึกษาพัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 อย่าง คือ การนิเทศการสอนและการฝึกอบรมครู

1.4 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความคิดเห็นตรงกันว่า โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง และจัดเป็นลำดับที่ 2 จากการศึกษา 4 ด้าน อาจเป็นเพราะว่า งานวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน เป็นงานที่มีระเบียบ กฎเกณฑ์และวิธีการซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้กำหนดไว้แล้ว จึงสามารถปฏิบัติได้ตามปกติสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศักดิ์ สุนทรำคมหันธ์ (2530 : 118) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 12 ผลการวิจัย พบว่า วิทยาลัยเทคนิคที่มีผู้บริหารประสบการณ์มากและวิทยาลัยเทคนิคที่มีผู้บริหารประสบการณ์น้อยปฏิบัติในระดับปานกลางและผลการวิจัยของโกศล ศรีขวัญ (2535 : 78) ทำการศึกษาเรื่องการบริหารหลักสูตรวิชาบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้บริหาร ตามทัศนะของครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนคณะวิชาบริหารธุรกิจมีความเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติการณ์ในด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนระหว่างผู้บริหารกับครู-อาจารย์ โดยรวมและทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีความคิดว่าได้มีการบริหารงานวิชาการในระดับมากแล้ว ซึ่งต่างจากครู-อาจารย์ที่ได้ทำการสอนและเป็นผู้ใช้หลักสูตรนี้โดยตรงย่อมมองเห็นถึงระดับปฏิบัติที่ตนได้ปฏิบัติหรือควรปฏิบัติและผู้บริหารปฏิบัติน้อยกว่าที่ผู้บริหารมองสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธี กิตติกุล (3532 : 110) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการตัดสินใจสั่งการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ตผลการวิจัยพบว่า การตัดสินใจสั่งการของผู้บริหารโรงเรียนตามขอบข่ายงานการบริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติจริงตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู-อาจารย์ โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ และผลการวิจัยของสาวิตรี สัตยายุทธ์ (2534 : 110) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษา การตัดสินใจสั่งการของผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจสั่งการที่ปฏิบัติจริงของผู้บริหารโรงเรียน โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอนระหว่างครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก กับครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากว่า ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมากและประสบการณ์สอนน้อยได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานวิชาการเหมือนกัน โดยไม่ได้คำนึงถึงระยะเวลาประสบการณ์แต่ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พุทธศักราช 2529 (ธงชัย สุวัฒน์เมธีการ : 16-23) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โกศล ศรีขวัญ (2535 : 78) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารหลักสูตรวิชาบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้บริหาร ตามทัศนะของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนคณะวิชาบริหารธุรกิจทั้งจำแนกตามสังกัดและประสบการณ์ ต่างมีความเห็นต่อการบริหารหลักสูตรวิชาบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้บริหารควรจัดหาเอกสาร สิ่งพิมพ์และวารสารในสาขาวิชาชีพที่เพิ่มพูนความรู้ให้ครู-อาจารย์
2. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการจัดทำข้อเสนอมาตรฐานเป็นรายวิชา และจัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช.
3. ควรให้ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน รวมถึงปริมาณหนังสือในห้องสมุดเพียงพอต่อการให้บริการและมีเอกสารประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน
4. ควรมีการจัดสอนซ่อมเสริมรายวิชาให้แก่นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียนและมีการติดตามค้นหาสาเหตุที่ทำให้ศึกษามีปัญหาทางการเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในภาคอื่น เพื่อจะได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมและใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการบริหารงานด้านวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อความสามารถด้านวิชาชีพของผู้จบการศึกษาด้านหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา พณิชยการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการบริหารงานวิชาการให้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ
3. ควรศึกษาความต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถของครู-อาจารย์ในสังกัดกรมอาชีวศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาบุคลากรด้านจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

บรรพชากรรม

บรรณานุกรม

- โกศล ศรีขวัญ. การบริหารหลักสูตรวิชาบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของผู้บริหาร ตามทัศนะของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- ถ่ายเอกสาร
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานสภาพปัจจุบันและการประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) ระดับอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ม.ป.ป. อัดสำเนา.
- ฉัตรชัย อรรถพันธ์. หลักการบริหารโรงเรียน. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2522. อัดสำเนา.
- ชวัล แพร์ตกุล. เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- ชูศรี สนิทประชากร. หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์วิชาชีพครู. กรุงเทพมหานคร : คณะวิชาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม, 2531.
- ถาวร สารวิทย์. การอาชีวและเทคนิคศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2529.
- ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์. การบริหารงานวิชาการ. ม.ป.ท., ม.ป.ป. อัดสำเนา.
- _____. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2529. อัดสำเนา.
- ดำรง บัวศรี. หลักการศึกษ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยสัมพันธ์, 2506.
- นิพนธ์ กินาวงศ์. การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2522. อัดสำเนา.

- นิพนธ์ เมืองพระ. การบริหารงานวิชาการ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือและกลุ่มภาคกลาง
สังกัดกรมอาชีวศึกษา. ปริญญาณิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ, 2532. ถ่ายเอกสาร
- บรรจง ชูสกุลชาติ. จากใจอธิบดีถึงใจชาวอาชีวศึกษาในปีแห่งคุณภาพของการอาชีวศึกษา 2530.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร, 2530.
- บัญญัติ พดุกะวัน. การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- บุญเหลือ กองทอง. ความต้องการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพในการทำงานของบุคลากรใน
วิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9, 10 และ 11. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ประมวล ทนัฒนิต. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม. ปริญญาณิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. ถ่ายเอกสาร
- ปรีชา ทักพะกุล ๗ ออยุชยา. "การจัดอาชีวศึกษา," ใน การแข่งขันทักษะวิชาชีพ ชิงชนะเลิศ
แห่งชาติ. หน้า 177-198. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.
- แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2528.
- พงษ์ศักดิ์ วรสุทโธรส. "ทิศทางใหม่ของการอาชีวศึกษา," ใน รวมบทความอาชีวศึกษา.
หน้า 107. ม.ป.ท., 2525.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.
_____. หลักการบริหารโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2523.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
และทำปกเจริญผล, 2531.
- ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2529.
- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

- ภิญโญ สาธร. การศึกษา: ปัญหาที่รอคนแก้. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2530.
- _____. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526.
- _____. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2514.
- มาลี วิษณุกุล. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัย
สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2525. อัดสำเนา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์,
2525.
- เรวัตร อางฤทธิรงค์. ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพการจัดการ
เรียนการสอน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวท.) พุทธศักราช 2527 กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2529. ถ่ายเอกสาร
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ, 2536.
- วรสุดา บุญโวโรจน์. "การวัดและประเมินผลในระดับประถมศึกษา," ใน หลักและแนวปฏิบัติใน
โรงเรียนประถมศึกษา. หน้า 254-261. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร และสุพิชญา ธีระกุล. การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา
เบื้องต้น. สมุทรปราการ : ชนิษฐการพิมพ์และโฆษณา, 2520.
- วิชาการ, กอง. "แนวความคิดการจัดการศึกษาในอนาคต," การศึกษา กทม. 13(12) : 8 ;
กันยายน 2532.
- วินัย สมมิตร, สมัย รื่นสุข และสุนทร ศรีรักษา. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ :
แพรวพทยา, 2527.

"วิวัฒนาการกรมอาชีวศึกษา," ใน กรมอาชีวศึกษา 50 ปี 2484-2534. หน้า 15-33.

กรุงเทพฯ : แผนกวิชาช่างพิมพ์ วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร, 2534.

วิเวก ปางพิณพงศ์. "อาชีวศึกษา," ใน ที่ระลึกงานทอดกฐินพระราชทาน. หน้า 18.

กรุงเทพฯ : โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร, 2520.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. งานอาชีวศึกษาของกรมอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.

กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2519.

_____ . รายงานการประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช

2530. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.

_____ . หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1

พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.

ศุภร ศรีแสน. การศึกษาไทย. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาสารคาม, 2527. อัดสำเนา.

สังัด อุทรานันท์. การนิเทศการศึกษา หลักการ ทฤษฎีและปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2530.

_____ . พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : เซ็นเตอร์พับลิเคชั่น, 2528.

สัญญา รัตนวรารักษ์. เอกสารประกอบการสอนวิชาศึกษา 263 ประสพการณ์ทางวิชาชีพครู 2.

กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, ม.ป.ป.

อัดสำเนา.

สันต์ ธรรมบำรุง. หลักการนิเทศการสอน. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2526.

_____ . หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : นรสิงห์,

2527.

สำราญ ถาวรยศม์. "การศึกษาเพื่อการทำงานอาชีพในอนาคต," การศึกษาแห่งชาติ.

22(1) : 46 ; ตุลาคม-พฤศจิกายน 2530.

- สิริวรรณ ศรีพหล และธีรยุทธ์ เสนิงค์ ฅ อุษงขย. "ควมสําคัญและประเภทของกิจกรรมการเรียนการสอน," ใน เอกสารการสอนชดวชฯประสบการณวชชชีพศกษาศสตรนห่วยท 9-15. หน้า 6-7. กรงเทพฯ : มหาวทยาลยสุโขทยธรรมราช, 2533.
- สนีย ภูษน. สภาพและปญหาบริหารหลกสตรประกาศนียบตรวชชชีพ พทศกกราช 2530
ประเภทวชชชีพหัตถกรรม ในสถานศกษาสังกัดกองวทยาลยอาชวศกษา กรมอาชวศกษา.
วทยานพนธ ค.ม. กรงเทพฯ : จุฬาลงกรณมหาวทยาลย, 2531. อัดสำเนา.
- สมจิตต์ กระธนา. การศกษาปญหาการบริหารงานวชชชีพของวทยาลยอาชวศกษาในประเทศไทย
ตามทศนะของผุ้บริหารวทยาลย. ปริญญานพนธ กศ.ม. สงขลา : มหาวทยาลยศรนครนทรวโรฒ สงขลา, 2530. ถ่ายเอกสาร
- สมเดจ นากุดค้ม. ปญหาการนเทศงานวชชชีพการเรยนชยายโอกาสทางการศกษา สังกัดสำนกงาน
การประณศกษาจังหวด เขตการศกษา 6. ปริญญานพนธ กศ.ม. กรงเทพฯ :
มหาวทยาลยศรนครนทรวโรฒ ประสารมตร, 2537. ถ่ายเอกสาร
- สมศกศ สร่ายคณนันต์. การบริหารงานวชชชีพการตามหลกสตรประกาศนียบตรวชชชีพขนสูง
พทศกกราช 2527 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ของวทยาลยเทคนิค เขตการศกษา 12.
ปริญญานพนธ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวทยาลยศรนครนทรวโรฒ บางแสน, 2530.
ถ่ายเอกสาร
- สฐท กิตติกุล. การศกษาการตัดสินใจสั่งการของผุ้บริหารเรยนประณศกษา สังกัดสำนกงาน
การประณศกษาจังหวดภูเก็ต. ปริญญานพนธ กศ.ม. สงขลา : มหาวทยาลยศรนครนทรวโรฒ สงขลา, 2530. ถ่ายเอกสาร
- สมตร คณากร. หลกสตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวณพนธ์,
2523.

- สุเมธ เดียววิศเวศ. การบริหารบุคลากรในโรงเรียน. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2529.
- นวน พินธุพันธ์. การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้งเข้า, 2528.
- องค์การ อินทรัมพรรย์. เอกสารประกอบการสอนวิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2525.
- อาชีวศึกษา, กรม. แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539). กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2535.
- _____ . ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529.
ม.ป.ท., สำนักเลขาธิการกรม กรมอาชีวศึกษา, 2529. อัดสำเนา.
- _____ . รายงานการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2524
ประเภทพาณิชยกรรม. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2528.
- _____ . รายงานการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530.
กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2531.
- _____ . รายงานประจำปี 2534. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา, 2534.
- อารมย์ เพชรชื่น. เอกสารประกอบการสอนวิชา บริหาร 612 การบริหารและการพัฒนา
หลักสูตร. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2528.
- อุทัย ธรรมเดโช. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2531.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2527.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. "การบริหารวิชาการ," ใน รายงานการประชุมผู้ตรวจการศึกษาและ
ศึกษาธิการจังหวัด. หน้า 113. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 4th ed.
New York : Harper & Row, 1984.

- Evans, Rupert N. and Edwin L.Herr. Foundations of Vocational Education.
2nd ed. Ohio : Charks E.Merrill Publishing Company,
1978.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGraw-Hill,
1973.
- Harris, Chester W. Encyclopedia of Education Research. New York :
Macmillan, 1960.
- Kibler, Robert J. and others. Objectives for Instruction and Evaluation.
Boston : Allyn and Bacon, 1974.
- Smith, Edward W., Stanley W. Krouse and Mark M. Atkinson. The Education's
Encyclopedia. N.J. Englewood Cliffs : Prentice-Hall, 1969.
- Taba, Hilda. Curriculum Development : Theory and Practice. New York :
Harcourt Brace and World, 1962.
- Tanner, Daniel and Laurel N. Tanner. Curriculum Development : Theory
into Practice. New York : McMillan, 1980.

חברות

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นางชุศรี วงศ์รัตนะ รองศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. นางสาวทองหล่อ วิภาวิน ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. นางประนอม อุดกฤกษ์ อาจารย์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
4. นางพัชรี สว่างทรัพย์ หัวหน้างานประเมินผลและวัดผลการศึกษา
กรมอาชีวศึกษา
5. นางธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์ หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
กรมอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1 กุมภาพันธ์ 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. สำเนาหนังสือกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่ ศธ 0908/226 จำนวน 1 ฉบับ
 2. สำเนาหนังสือบัณฑิตวิทยาลัย ที่ หม 1007/5542 จำนวน 1 ฉบับ
 3. สำเนาหนังสือกรมอาชีวศึกษา ที่ ศธ 0908/820 จำนวน 1 ฉบับ
 4. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวมาติน เสงตระกูล นิสิตปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย ให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาณิชยการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โดยขออนุญาตให้ผู้บริหาร และครู-อาจารย์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาของท่านตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย และรวบรวมส่งคืนให้กับผู้แจกแบบสอบถามที่อยู่ในวิทยาลัย ก่อนวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2537 นี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และหวังเป็นอย่างยิ่ง
ที่จะได้รับความกรุณาจากท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวมาติน เสงตระกูล)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ที่ ศธ 0908/ 226

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ สทม. 10300

๘๘ มกราคม 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา อุบลราชธานี, นครราชสีมา, ขอนแก่น, เลย, สุรินทร์

ควยกรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางสาวมาคิน ๗สงกระถุด นิสิตปริญญาโท
วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แจนแบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูล
จากผู้บริหาร ครู อาจารย์ ของวิทยาลัยแห่งนี้ เพื่อการวิจัยประกอบการเสนอวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
กรมอาชีวศึกษา"

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงใคร่ขอให้วิทยาลัย อำนาจความสะดวกในการเก็บข้อมูล
ในครั้งนี้นับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

M. Linn
(นางวลี ปะหวานิช) 27 ม.ค. 2537

นักวิชาการศึกษา ระดับ 7 รักษาการแทน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทรศัพท์ 2829357

ศิริติ/ราง/พิมพ์/ทาน
ตรวจ
๒๗/๑/๓๗
๒๗/๑/๓๗

ที่ ทม 1007/ 55 49

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๒ ธันวาคม 2536

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อธิการมหาวิทยาลัย

สำนักงานเขตบริหาร
กรมอาชีวศึกษา
เลขที่ ๒๙๙๗/๑๒๙
วันที่ ๒๒ ธ.ค. ๒๕๓๖

กองแผนงาน
เลขที่ ๗๒๘๕/๒๕๓๕
วันที่ ๒๒ ธ.ค. ๓๖
เลขที่
วันที่

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวมาติน เสงคระกุล เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี
วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การบริการงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาณิชยการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ทั้งนี้ขอความควบคุมดูแลของ

ผศ.สุพิศ ลิ่มไทย

ประธาน

รศ.ดร.ไพศาล หวังพานิช

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯขอความอนุเคราะห์ คือ ขออนุญาตให้ผู้บริหาร และครู-อาจารย์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
อุบลราชธานี, นครราชสีมา, ขอนแก่น, เลย และสุรินทร์ ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนธันวาคม 2536 -
มกราคม 2537 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดคำนึงถึงนิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Handwritten signature

(ดร.ศิริบุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

ที่ ศธ 0908/ 820

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

31 มกราคม 2537

เรื่อง อนุญาตให้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ ทม. 1007/5542 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2536

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แจ้งว่า นางสาวมาทิน
เซงตระกูล นิสิตปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา ประสงค์แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล จากผู้บริหาร
และครู อาจารย์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง เพื่อวิจัยเสนอวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหาร
งานวิชาการ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาพาณิชยการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
กรมอาชีวศึกษา" ความละเอียดถึงแก่ใจแล้ว นั้น

กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้ว อนุญาตให้ดำเนินการได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ดำเนินการเก็บข้อมูล จะมีคราประทับ
และลายมือชื่อกำกับทางมุมขวาของแบบสอบถามทุกแผ่น เพื่อเป็นคั่นแบบในการเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

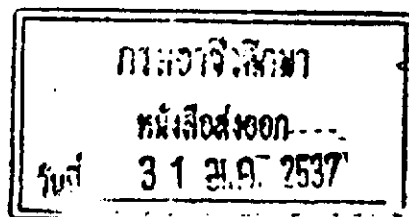
ขอแสดงความนับถือ

(นายอำนาจ ตวัตรวิชัย)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

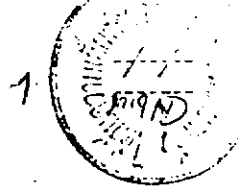
โทร. 2829357, 2822549

เสริม/ร่าง

อาทิตยา/พิมพ์

Handwritten signatures and notes, including '๑๓ ม. ๑๓๗', 'กรมอาชีวศึกษา', and '๑๑ ม.ค. ๑๙๙๔'.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ
ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลรายการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงใน [] หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

[] ผู้อำนวยการ/ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ/หัวหน้าคณะวิชา/หัวหน้าแผนกวิชา

[] ครู-อาจารย์ที่มีระยะเวลาประสบการณ์ในการสอนไม่เกิน 10 ปี

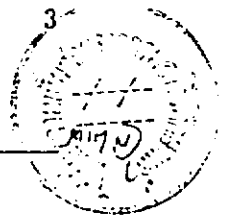
[] ครู-อาจารย์ที่มีระยะเวลาประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 รายการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา
 พณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงในช่องระดับปฏิบัติที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
 ว่าอยู่ในระดับปฏิบัติใด

- มากที่สุด หมายถึง ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ
 ในสถานศึกษาของท่านในข้อคำถามนั้นมากที่สุด
- มาก หมายถึง ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ
 ในสถานศึกษาของท่านในข้อคำถามนั้นมาก
- ปานกลาง หมายถึง ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ
 ในสถานศึกษาของท่านในข้อคำถามนั้นปานกลาง
- น้อย หมายถึง ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ
 ในสถานศึกษาของท่านในข้อคำถามนั้นน้อย
- น้อยที่สุด หมายถึง ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ
 ในสถานศึกษาของท่านในข้อคำถามนั้นน้อยที่สุด

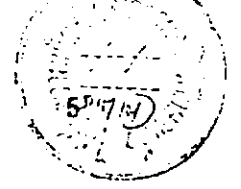
รายการปฏิบัติ	ระดับปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีเอกสารหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์.....
2. มีเอกสารประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ ประกอบการสอน.....
3. มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรให้แก่ครู-อาจารย์ เพื่อได้ใช้ประกอบการสอน

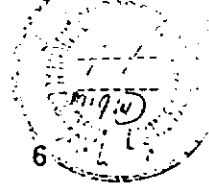
รายการปฏิบัติ	ระดับปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมวางแผนในการใช้หลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน.....
5. มีห้องสอนเฉพาะวิชาที่เหมาะสมกับลักษณะวิชา.....✓
6. มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร.....
7. จัดให้ครู-อาจารย์สอนรายวิชาตามความรู้ความสามารถ.....✓
8. การจัดการการสอนของครู-อาจารย์ในแต่ละวันตลอดทั้งสัปดาห์กระจายได้อย่างสมดุลย์.....✓
9. จัดสื่อการเรียนการสอนบริการให้ครู-อาจารย์ได้รับอย่างเพียงพอ.....✓
10. จัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ในการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน.....✓
11. ประเภทหนังสือในห้องสมุดตรงตามความต้องการที่ครู-อาจารย์ให้นักศึกษาใช้บริการ.....✓
12. ปริมาณหนังสือในห้องสมุดมีเพียงพอต่อการใช้บริการของนักศึกษา.....
13. มีการประชุมครู-อาจารย์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน.....✓
14. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้แก่ นักศึกษา เช่น การจัดนิทรรศการ ทัศนศึกษา.....✓

รายการปฏิบัติ	ระดับปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15. ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ทบทวนที่กการสอนประจำวันก่อนการสอน.....
16. ครู-อาจารย์นำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับลักษณะวิชา.....
17. ครู-อาจารย์ติดตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาที่สอน.....
18. มีการจัดคาบเวลาเรียนได้เหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชาที่นักศึกษาเรียนมาแต่ละวัน.....
19. มีการติดตามค้นหาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษามีปัญหาทางการเรียน.....
20. มีการจัดสอนซ่อมเสริมรายวิชาให้แก่นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน.....
21. จัดให้มีการประชุมพิเศษครู-อาจารย์บรรจุนใหม่.....
22. จัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษา.....
23. ประสานงานกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน.....
24. ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้าอบรมหรือประชุมปฏิบัติการในสาขาวิชาที่สอน เพื่อพัฒนาตนเอง.....
25. ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ได้รับความรู้ใหม่ ๆ โดยนำวิทยาการมาอบรมไว้ในสถานศึกษา.....

รายการปฏิบัติ	ระดับปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26. ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีโอกาสศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพของตน.....
27. มีการจัดหาเอกสาร สิ่งพิมพ์และวารสารในสาขาวิชาชีพที่เพิ่มพูนความรู้ให้ครู-อาจารย์.....
28. ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ศึกษาค้นคว้าพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน.....
29. มีการยกย่อง เชิดชู เผยแพร่ผลงานของครู-อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการเรียนการสอน.....
30. มีการประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์.....
31. มีการจัดอบรมครู-อาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช.
32. มีเอกสาร คู่มือ ตำรา เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้กับครู-อาจารย์อย่างพอเพียง.....
33. มีการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล.....
34. มีการกำกับดูแลครู-อาจารย์ออกข้อสอบเพื่อวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนของรายวิชา.....

รายการปฏิบัติ	ระดับปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
35. ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อปรับปรุงการเขียนข้อสอบให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนการสอน.....
36. สนับสนุนให้มีการจัดทำข้อสอบมาตรฐานเป็นรายวิชา ✓.....
37. กำหนดให้มีการวางแผนกำหนดวัน เวลา การวัดและประเมินผลการเรียนไว้ตลอดปีการศึกษา.....
38. กำหนดให้มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาทุกภาค เรียนให้ผู้ปกครองทราบ.....
39. มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาที่มีปัญหา เพื่อให้ครู-อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่.....
40. มีการประชุมหรือแนะนำ เพื่อให้ครู-อาจารย์นำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวมาลิน เสงคระกุล
เกิด	2 กรกฎาคม 2498
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	52 หมู่ 3 ตำบลคลองกิว อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2515	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเมธีธรรมาศูเลต คอนแวนต์ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2518	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการพระนคร กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2520	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนครูพณิชยการพณิชยการ กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2525	การศึกษานันทิต (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2539	การศึกษานันทิต (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาชีพช่างการ
ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทคัดย่อ

ของ

มาติน เฮงตระกูล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

มีนาคม 2539

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ 4 ด้าน คือ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครู-อาจารย์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย 5 แห่ง จากจำนวน 8 แห่ง เป็นจำนวน ผู้บริหาร 33 คน จำนวนครู-อาจารย์ 191 คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมเป็นแบบสอบถามชนิดประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้ t-test ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
2. สภาพการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของผู้บริหารโดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติ

ในระดับปานกลาง

3. สภาพการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของครู-อาจารย์โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติ

ในระดับปานกลาง

4. สภาพการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สูงมากโดยรวม และรายด้านมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

5. สภาพการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนน้อย โดยรวม และรายด้านมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

6. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการระหว่างผู้บริหารกับครู-อาจารย์ โดยรวมและ รายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการระหว่างครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์มากกับ ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ACADEMIC ADMINISTRATION OF VOCATIONAL CERTIFICATE CURRICULUM IN
A COMMERCE OF VOCATIONAL COLLEGES UNDER THE JURISDICTION OF
DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION IN THE NORTHEAST

AN ABSTRACT

BY

MADIN HENGTRAKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot Univesity

March 1996

The purposes of this study were to investigate 4 conditions of the academic administration of Vocational Certificate Curriculum in Commerce of Vocational Colleges under the Department of Vocational Education in the Northeast. There were: curriculums and elements of curriculum, learning activity management, personal development of teaching and supervision, and measurement and evaluation of learning and teaching. The subjects were 33 administrators and 191 teachers from 8 Vocational Colleges in the Northeast. The simple Random Sampling was used. The material was 40 items of the rating scale questionnaire which got 5 levels for each item.

The data were statistically analyzed by arithmetic mean, standard deviation, and t-test.

The results of the study revealed that:

1. The overall and specific conditions of academic administration were practised at the moderate level.

2. The overall and specific conditions of academic administration were practised following the administrator's attitude at the moderate level.

3. The overall and specific conditions of academic administration were practised following the teachers' attitude at the moderate level.

4. The overall and specific conditions of academic administration were practised following the high experienced teachers' attitude at the moderate level.

5. The overall and specific conditions of academic administration were practised following the low experienced teachers' at the moderate level.

6. A comparison of the overall and specific conditions of academic administration between the administrators and the teachers were significantly different at the .01 level.

7. A comparison of the overall and specific conditions of academic administration between the high experienced teachers and the low experienced teachers were different without any significant level.